

התייחסות ל"מבחן ערכי"

אינני מכיר את הכותב "ד"ר מאיר יקטר". המינימום שהייתי מצפה מאדם המתהדר בתואר "דוקטור", הוא לבצע עבודת מחקר מינימלית. אני מניח שבאקדמיה דרשו ממנו בוודאי לבצע עבודות מחקר, להגן עליהן ולעמוד מאחוריהן. מה יותר פשוט היה מלב"קש להיפגש או לדבר טלפונית או כל דבר אחר עם חבר מדגניה א' שמתמצא בנושא.

הכותב נדרש לדוגמאות מהעבר ב"קהילות קטנות סגורות החותרות לשמור בתוכן את עוולותיהן"..." "...התנגדות ההנהלה...", "...חס מפלה..." ועוד. אינני רוצה להיכנס לפרטי המאמר שכן אדרש להתייחס כמעט לכל משפט. ברור לי שהכותב מצא סדן לה"לום בו ולהטיף את מחשבותיו ורגשותיו שאינני יודע וגם לא מעוניין לדעת את

הרע במיעוטו

ברשימה שכותרתה "מבחן ערכי" (הזמן הירוק 6.9) מתייחס ד"ר מאיר יקטר מרשפים לדיעה על פיה כל בוגרי י"ב בקיבוץ דגניה א' התקבלו לחברות בקיבוץ חוץ מצעירה עם מוגבלות. מאיר יקטר מגנה החלטה זאת בכל פה, וקובע: עצם הרעיון לבנות מעמד שונה לבעלי מוגבלויות הוא מחריד.

ובכן, מאיר ידידי, המצב המחריד באמת הוא כאשר בעלי המוגבלויות הם חסרי כל מעמד, לא בעלי מעמד סוג ב'. זהו המצב כיום בקיבוצים רבים, שיתופיים ומתח"דשים כאחת. לבני קיבוץ בעלי צרכים מיוחדים אין שום סיכוי שבעולם להתקבל כחברי קיבוץ ולהגיע למעמד שווה לזה של ה"נורמאליים". לכן אני מציע בזאת

תודה לאמנון לורד

אני מודה לך שהבאת לידיעתי את דבריו החריפים והנכונים של דוד גריר סמן לעיתונות העולמית: "אצל ראש הממשלה גמלה ההחלטה שלא לסיים את הכיבוש ואת מצב האפרטהייד בשטחים, אלא דווקא להיפך: להעמיקם ולהעביר אותם משטחי הכיבוש אל תוך מדינת ישראל". אתה אומר שאתה רגיש לרבי

מקורן.

העובדות הפשוטות הן ממש פשוטות: קודם כל אין דבר כזה "הצבעה אוטומטית". נכון שכרוב המקרים ברוב הקיבוצים (שבעבר קיבלו בנים לחברות עם סיום התיכון) הייתה הצבעה שכ"מ ע"ט - רוצה להרגיש כמעט - כל הבנים עברו בהצבעה חשאית! היו בדגניה ובקיבוצים אחרים בנים שלא התקבלו. הם לא היו עם צרכים מיוחדים. סתם לא התקבלו.

חברות בקיבוץ יש לה משמעות. גם כיום. יש חובות ויש זכויות. לא כל אחד יכול להיות חבר קיבוץ גם כי איננו יכול למלא את חובותיו וגם (גם גדול) אולי זכויותיו (או צרכיו) גדולים יותר. לגופו של ענין (גופו של קיבוץ) - דגניה א' הוא מהקיבוצים המוביילים בתנועה בדאגה לבנים עם צרכים

מיוחדים, לחברים עם צרכים מיוחדים, לפנסיונרים ולאחרים. מהיכרות רבת שנים קיבוצים רבים ושונים ובהיותי חבר מזכירות "אהרה" שנים רבות, אני יכול רק לאחל ולייחל לכך שכל משפחה שיש לה בת או בן עם צרכים מיוחדים תזכה ליחס דומה ליחס לו ז"כות כל המשפחות הנ"ל בדגניה א'.

גם במקרה הנדון הוצעו למספר משפחות שתי האפשרויות - חתימה על הסכם מחייב בין המשפחה והקיבוץ לה"בטחת עתידם של הבנים גם אם וכאשר כבר לא יהיה כל כך קיבוץ וגם הוריהם כבר לא יהיו לצדם, לעומת האפשרות של קבלה לחברות עם הסיכון של אי מעבר בהצבעה, והעמידה יום למחרת למול המזכיר, מנהל הקהילה ואחרים במימיו החובות והזכויות של החברה. המשפחות בחרו כפי שברחו והקלפי

לכולנו להיות מפוכחים ומציאותיים, ול"בחור ברע במיעוטו. וזו הצעתי:

במדינת ישראל חיים דרך קבע אנשים בשני מעמדות: אזרחים ותושבי קבע. כל מעמד מקנה זכויות ומטיל חובות המיוחדות לו. על אותו משקל מוצע בזאת, שבקיבוץ יחיו דרך קבע אנשים בשני מעמדות: חברים ותושבי קבע. גם תושבי הקבע יתקבלו לקיבוץ בהצבעה בקלפי, כאשר הרעיון הוא לקבל כל בן קיבוץ בעל מוגבלות אם אינו אלים, עברייני מין, מכור לסמים וכדומה. לתור שבי הקבע תהיה אפשרות לשכור דירה בדמי מפתח, וכך לזכות גם בדיוור קבוע. באופן כללי יהיו זכויותיהם וחובותיהם מעוגנות בחוק בדיוק כמו אלה של חברי

קיבוץ. בראש ובראשונה יוכלו תושבי הקבע לקבל טיפול רפואי וללמוד לפי צרכיהם המיוחדים. כך ידאג הקיבוץ באמת לחלשים שבתוכו. מוכר לי קיבוץ מתחדש, שבעת היותו קיבוץ שיתופי, היו בו בני קיבוץ בעלי תסמונת דאון, פיגור וכדומה, אותם לא קיבלו לחברות והם היו חסרי כל מעמד חוקי. והעיקר: גם בין חברי הקיבוץ היו הבדלי מעמדות, והעיקרון של שוויון בפני החוק הופר פעם אחר פעם, כפי שידוע כל מי שעניינו בראשו. לכן תהפוך ההצעה הנ"ל מצב גרוע להפךטו מצב טוב יותר דהיינו. אסיים בנימה אישית: בגיל שבע עשרה הגעתי לאשפוז של כמעט שנה, אבל התקבלתי לחברות יחד עם כל

בחר כפי שברח. אם הכותב רואה בכך פגם מוסרי, "התקרנפות", השלכת הח"לשים לגורלם בלבד - הוא מוזמן אכן לבצע מחקר זוטא ולברר מספר עובדות לפני שהוא ממשיך לטעות ולזרוק רפש באנשים "שבאמת לא מגיע להם".

לסיכום - ויכוח ענייני הוא תמיד נכון. שאילת שאלות ומציאת פתרונות נכונים ובעיקר ביחסי אנוש הם תמיד בראש הרשימה. כל מי שמכיר ויודע, יאשר שדגניה א' הייתה תמיד ועודה מהמובילות בכך למן 12 הראשונים באום ג'וני. חבל, חבל שעט קלה ויד קלה על המקלדת, מסיבות שאינן ברורות לי ואינני רוצה להיכנס אליהן, מולידות לכלוך שאולי לא ניתן לתקנו. **עודד גוני, מרכז וועדת צרכים מיוחדים בדגניה א' וחבר מזכירות "אהרה"**

בני כיתתי. בזכות זאת רכשתי השכלה גבוהה, ניתן לי טיפול רפואי פרטי, הגעתי לדירה משלי וקיבלתי רשת ביטחון ופנסיה. כמו שאמר ביאליק: "לא זכיתי באור מן ההפקר". היו לי בקיבוץ הורים שעברו כל חייהם בלי משכורת ומסרו לקיבוץ את השילומים מגרמניה ללא כל תמורה. אני עצמי עברתי כמה נדס ועשיתי דברים בהתנדבות עד שה מחלה הכריעה אותי. אבל אינני משלה את עצמי שדבר כזה יתכן גם כיום. אם בקיבוץ יהיו שני מעמדות חוקיים, אולי יהיה לו פחות צבע, אבל תהיה בו גם פחות צביעות.

יגאל פונקל, רשפים

כישרון יוצא דופן למניפולציות, אבל הוא נעדר שתי התכונות המבחינות בין פוליטיקאי למדינאי. ככל שנצליח להקדים את הרחקתו מהשלטון כך ירבו הסיכויים למגר את הטרור ולהשקיע בתשתיות החיוניות של החינוך, הכריאות ומיגור העוני והבערות.

אלי לוי - קיבוץ שובל

פאת שאישש את מה שמר נתניהו מפיץ מאז, פחד! כמו ערפאת הוא איננו מפחד ממלחמה, הוא מפחד משלום. מה שרוד גרוסמן כתב משקף את דעת מנהיגי העולם החופשי ואת רוב הציונים. קידום תהליך שלום וסיום הסכסוך היא משימה מורכבת הדורשת אומץ לב ומנהיגות. לבנימין נתניהו יש אינטליגנציה וגם

חמורו של משיח

כשקמה תנועה ציונית עוד בטרם בואו של משיח, ונותרה בעיה הלכתית על שמירת יהדות מי ישגיח, קם עולם חרדי והחליט עד בואו של היום בו יגיח - **לחכות, לצפות בגולה, עד יבוא לעולם המשיח.**

והייתה עליה ראשונה, ונבנו מושבות כאן בארץ, אחר כך, עליה השנייה ועלו חלוצים מלאי מרץ, וכשאלה עסקו בבניה חרדינו עמדו שם בפרץ **- מצפים שיגיע היום, זה היום בו יבוא המשיח.**

ואז קמה לסוף המדינה ובדם הבנים הקמנוה, וקלטנו גלי עליה חילונים, דתיים הציפיה, ועולם חרדי אז החליט

"בן דוד" זה נכון לא הופיע **- אך ראו, התרחש לו כאן נס, כי הקדים חמורו של משיח**

ומאז הם רוכבים בגילה חמורים הם מוצאים כאן בשפע, מצטרפים הם לכל ממשלה מאיימים, כמו היו נחש צפע, ושומרים הם על חג ושבת עבורנו, כופרים חסרי ישע. **- ובינתיים נזכרים בקור פה, עד יגיע סוף סוף המשיח.**

ונלחם פה גם צבא אדמו"רים שרוכבים הם על גב חמור רינו, את הארץ חוזרים וסוגרים כי שבת הם שומרים בש"בילנו באוהל תורה גם "מתים", צעירים חרדים עבורנו **- וכשנכח נראים הדברים, אין סיבה שיקדים משיח נוס.**

מעוז חביב, צרעה

תיקון טעות

בכתבה על המשכן לאמנות של יובל דניאלי, נפלו שני שיבושים: שם הצלם שצילם את ג'סר א'זרקא הוא רון אמיר. את בית הקברות של עין חרוד ציירה הדר גר.

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

ניתן לקרוא את עיתוני **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק** גם באתרים הבאים:

www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
www.ihaklai.org.il
www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
www.ofek-israel.org.il
www.kib.org.il/yarok.html
www.israel.agrisupportonline.com

תנועת המושבים
האיחוד החקלאי
ארגון מגדלי הפרחים
אופק
קיבוצניק
הפורטל לחקלאות טבע וסביבה

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • **מנהלת עיתון:** עדנה זיו • **עיצוב ועריכה גרפית מערכת ומודעות:** בני בנגלס
כתבים: ארנון אבני, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • **הפקה:** kav_daf@tmags.co.il טל' 073-2369058
פקס' 073-2369088 • **מיחשוב:** ג'לברט בנגז • **מזכירת סניף דרום:** אנה רייזנקינד
יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, יורם טביבי, **מודעות:** kav_daf@tmags.co.il • **המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות**

חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו למעשה, יובל שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה רח' מנחם בגין 53, ת"א • כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה. **סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך במקום מנוחים.**

הזמן הירוק

ועידת אנרגיה לקיבוצים 2018

למגזר הקיבוצי

יום ד' | 17.10.18
קרית שדה התעופה AVENUE

האירוע השנתי

בין הדוברים המרכזיים:

אסף אילת
יו"ר רשות החשמל

ד"ר יובל שטייניץ
שר האנרגיה

יואב גלנט
שר הבינוי והשיכון

איתן פרנט, מנכ"ל
איגוד חברות אנרגיה
ירוקה לישראל

מעגן פרויקטים

מברכת את הקיבוצים

גמר חתימה טובה

לפרטים והרשמה לתערוכה צרו קשר:
טל': 073-2603039 | דוא"ל: mituv@mituvforsales.co.il
ההרשמה באתר מעגן פרויקטים www.mpro.co.il

מחיר השתתפות לצרכן 450 ₪
מחיר לבעלי תפקידים בקיבוצים 350 ₪
200* ש"ח לנרשמים בהרשמה מוקדמת. המחירים אינם כוללים מע"מ

שתי הערות על דברים שפורסמו ב"הזמן הירוק"

משה הרפז

1. על עלי קדם וחוק הלאום:

בגיליון 1641 מנסה כתב העיתון עלי קדם להסביר מדוע חוק הלאום הוא גרוע. אחד מנימוקיו דווקא מביא אותי, המתנגד לחוק, לחשוב שאולי באמת צריך היה לחוקק אותו. הוא כותב "גם מי שמאמינים באמונה שלמה בהיותה של ישראל מולדת העם היהודי, אינם יכולים להתעלם מהעובדה הפשוטה שהיא גם מולדתו של עם אחר – הערבים הפלסטינים, שהיו כאן מדורי דורות, בשעה שהעם היהודי התפזר לכל רוח, ורובו המכריע חי במשך 2000 שנה בגלות". קודם כל המונח 'התפזר לכל רוח' הוא כבר מונח של השקפת עולם. למיטב ידיעתי רובו של עמנו פוזר בכוח ולא התפזר מרצונו. לגבי הערבים הפלסטינים 'שהיו כאן מדורי דורות' – רצוי מאוד לקרוא את ספרה של ד"ר רבקה שפקליסק "מתי ואיך היגרו הערבים והמורסלמים לארץ ישראל". הקריאה בו מלמדת, שההגירה הרצינית של ערבים מארצות ערב לא"י, הייתה תוצאה של התרחבות היישוב היהודי כאן במקביל לרעב ושאר החוליים של האוכלוסייה שנמקה בארצות ערב הסובבות.

אני מקווה שעלי קדם יודע שמעבר לפ' רעות של הערבים ביהודי א"י ושיתוף הפ' עולה של הנהגתם עם גרמניה הנאצית, לפני הקמת המדינה, הרי שמלחמת השחרור נכפתה עלינו ע"י הערבים שישבו כאן ו-7 מדינות ערב שהצטרפו אליהם, לאחר הקמת המדינה. נציג הערבים בארץ (המקביל לאבא אבן שלנו) ג'מאל אל-ח'וסייני, דחה באו"ם את תכנית החלוקה ואמר שם: "קו החלוקה לא יהיה אלא קו של אש ודם". לפי ההיסטוריה – הגרמנים הם שהחלו במלחמת העולם השנייה. עם ניצחון בעלות הברית, גורשו התושבים הגרמנים משטחים במדינות אירופה שבהם הם חיו 'מדורי דורות'. המגרשים היו לא רק רוסיה, פולין וצ'כוסלובקיה הטוטליטריות, אלא גם צרפת, בלגיה ודנמרק 'הנאורות'. לא קיים לחץ של הילדים של הגרמנים שגורשו מלותרננגה לחזור לשם. זאת למרות השלום בין גרמניה וצרפת. לפי התקדים הזה הייתה לישראל האפשרות לעשות כך עם הערבים שחיו בא"י בסיומן של מלחמות השחרור וששת הימים. היו אלו 2 מלחמות שפתחו בהן הערבים מבטל לדעתי את כל הזכויות של הערבים 'מדורי דורות'. הזכויות נספרות מיום שלא

גורשו והורשו להישאר. עוד לטענת 'דורי דורות': הרי באנלוגיה לכך קיבוץ מעגן שני מצא ב'מובלעת עין-גב' שהייתה, עד לששת הימים, שייכת להלכה לסוריה. האם היום יש למסור את המקום לאסד, או לפחות להעביר לו את הכנסות כפר הנופש?

2. על יעקב לזר המבטל את המינוי ל'מעריב':

העורך – יעקב לזר, הודיע במדורו 'עבר שבוע' (גיליון 1623) שהוא מפסיק את המינוי שלו ל'מעריב' מאחר ועו"ד יורם שפטל צורף לקבוצת הכותבים הקבועים של 'מעריב'. באותה הזדמנות הוא טורח לציין ש'מעריב' מתחזה לעיתון שמציג לקוראיו מגוון דעות, אבל למעשה יש בו שליטה ברורה של כותבים מימין. הדוגמה שמביא יעקב לזר ממאמר של יורם שפטל היא טענת שפטל שבמוזיאון 'יד ושם' אין כמעט אזכור לשיתוף הפעולה של הנהגת היישוב הערבי בא"י עם המשטר הנאצי, עם המפלגה הנאצית ועם היטלר ושאר הצוררים. זאת לדבר ריו בלחץ השמאל.

לדעתי הדוגמה לא טובה. לדעתי זה הדבר היחיד כמעט במאמרי עו"ד שפטל ששווה בדיקה ומחשבה שנייה. אני יודע האם ומי לחצו על יד ושם, אך ברור שיש מספיק הוכחות, כתובות ומצולמות, לשיתוף הפעולה של הנהגת ערביי א"י עם הנאצים. לרבות הוכחות להכנותיהם להשמדת היהודים בא"י ובארצות ערב, לאחר ניצחון רומל (שלשמדחתנו לא קרה). חשוב שזה יודגש ב'יד ושם'. בד"כ אני נהנה מקריאת הגיגיו והש'

מצותיו של עו"ד שפטל. גם המדור 'עבר שבוע' ב'הזמן הירוק' לרוב אינו לרוח. יתכן וקריאת שניהם עוזרת לי לאשש את דעתי שמחד: לו ניתן היה לשכנענו לעשות כרצון גם – היינו נשחטים (אפילו בקיבוץ נחשון), או לפחות מגורשים מכאן. מאידך: למרות שיש לנו זכות מלאה לחיות בכל ארץ יש ראל – הרי שהמציאות של כיבוש מתמשך ללא פתרון אינה טובה וצריך למצוא דרך לקיים 2 מדינות כאשר אנו מוגנים משכנינו האוהבים בצורה המרבית.

'מעריב' מספק בהחלט מגוון דעות ולצד 'הנבחרת הימנית' שלזר מציין קיימת בעי' תון גם 'נבחרת שמאלית' (קטנה יותר) ובה כותבים כאבי בניהו ורן אדליסט גם כתבו תיו של בן כספית (שנולד במשפחה 'ימנית' רחמנא ליצלן), חושפות בד"כ את הטענות לשחיתות ולהסתאבות של שלטון הליי כור והעומד בראשו. בכל מקרה נראה לי שב'מעריב' אין קולקטיביות רעיונית ורוב המאמרים (גם כאלה הגורמים לי להתנגד להם), משתדלים לבסס את רעיונותיהם על ממצאים ומחקרים ולא רק על סיסמאות.

משום מה נראה לי שדווקא 'הזמן הירוק' ו'ישראל היום' הם עיתונים מאוד חד צדדיים שאינם מאפשרים כמעט מגוון דעות.

אני בכ"ז מתכוון להמשיך ולקרוא, בין השאר, גם את 'מעריב' וגם את 'הזמן הירוק'.

עין-כרמל

לזר מעיר: משה הרפז עושה את מלאכתו קלה. לא הבאתי כדוגמה את מה שהרפז מציין כשווה בדיקה: "טענת שפטל שבמוזיאון 'יד ושם' אין כמעט אזכור לשיתוף הפעולה של

הנהגת היישוב הערבי בא"י עם המשטר הנאצי". זו כלל לא הייתה הנקודה. התקוממתי נגד הטענה הנבזית של שפטל שכתב, ש "כדי לקדם הקמת מדינת טרור ערבית-רצחנית בלבה של א"י", מפעיל השמאל לחצים כבדים, בכלל זה על מוסד 'יד ושם', להעלים מעיני הציבור הישראלי את העובדה שהנהגה הנאצית של ערביי ארץ ישראל בראשות המופתי, אחראית ישירות להשמדתם של מאות אלפי יהודים בשואה". שפטל כמובן לא טרח להביא שום ראיה לטענתו, שהשמאל מפעיל לחצים בכיוון זה על 'יד ושם'. במאמר נוסף האשים שפטל את 'יד ושם', שהם "בשקט ובגנבה... הסירו את התמונה המנציחה את פגישתם בכסלו תש"ב (נובמבר 1941) של התאומים הפוליטיים, אדולף היטלר ימ"ש ואמין אל-ח'וסייני – 'אבי האומה' הפלסטינית". גם לכך הוא לא הביא כל ראיה, וב'יד ושם' הכחישו את הטענה הזו מכל וכל ואמרו ששום תמונה לא הוסרה. אני רוצה לקוות שלא לכך מתכוון הרפז כשהוא כותב, שרוב המאמרים ב'מעריב' משתדלים לבסס את רעיונותיהם על ממצאים ומחקרים ולא רק על סיסמאות.

כדי ש'מעריב' יוכל לטעון שהוא מציג מגוון דעות, יש בו שני כותבי מאמרים משמאל, רן אדליסט ואבי בניהו. הם בטלים בשישים מול הנבחרת הקיצונית מימין. (נדב העצני, קרולין גליק, ישראל אלדר, יורם שפטל, מיכאל קליינר, שרה ב"ק ואחרים). 'הזמן הירוק' פתוח בפני כל כותב, משמאל ומימין, ואין איש היכול לטעון, שמאמר שלו נדחה משום עמדתו הפוליטית. גם משה הרפז מוזמן לכתוב אצלנו ולאזן את ריבוי הכותבים משמאל.

הלאום הוא בנימין נתניהו - לא חוק!

גדעון שפירא

אם ביבי היה לוקח על עצמו להסביר את חוק הלאום ברבים, הוא לא היה מוצא אפילו מאית מהמילים שאורי הייטנר הצליח לגייס לאותה המטרה ובהן גם אלו המשקצות את ותיקי התנועות הציוניות. כדאי גם לזכור וזה נכון לכולם: ככל שאתה מרבה במילים, כך מתמעטים אלה היורעים מה כתבת או אמרת! הרי לא מדובר כאן על ספרות לעת פנאי. ההסבר לחוק שמדובר בו הוא כלי-כ

פשוט: מתכוונים להשיג באמצעותו את אותם המגיבים לתעמולה האומרת, כי הערבים נוסעים באוטובוסים לקי לפיות וכך אוספים מספיק קולות עבור ביבי. מדובר בדיוק על אותן השיטות, אשר באמריקה גייסו בעזרתן את חברי ה"קריקלוקס-קלאן" על מנת לתמוך בעליונות הגזע הלבן, בגזענות בכלל, בהומופוביה, באנטישמיות, ובשנאת הו"רים) לפי ויקיפדיה), והם כמובן באו מהשכבות הקרובות ביותר למצבם של הכושם באותה העת. שוכחים, שערבים הולכים ותופסים יותר ויותר מקצועות יוקרתיים נבחרים

כגון רפואה וכדומה. אבל קיימת אצלנו בעיה מסורתית, כפי שכבר כתבתי בעבר. המפלגות השונות ובמיוחד אלו מהשמאל, אינן מסוגלות להתרכז בעיקר, הוא החלפת השלטון והן קורנות מנחת לעוד קול או שניים שהן מצליחות לגייס. כך ביבי לא יוחלף כאן, אלא אם כן בליכוד יוחלט להדיחו. חובה להציע לעם ממשלת כוכבים לאומית ולא רק ראשי מפלגות שהצליחו לצבור עוד מספר תומכים. הנתון בישראל הוא, שעדיין אין לביבי מחליף אישי ועל כן יש להעמיד מולו נבחרת שלמה.

עין השופט

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- **25,000 ₪**
כולל מע"מ

אנפה

עגלת העמסה חשמלית

נבולה - רכב בניין
חדש בשוק

דוכיפת

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com
בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

קורס אקו-חקלאות

שואפים לשלב גידול מזון וקהילה?
רוצים לייצר מזון ולא רק אוכל?
הצטרפו לקורס מקצועי, חדשני
וייחודי להכשרת חקלאים אקולוגים!

בין הנושאים הנלמדים בקורס

אקולוגיה מעשית, עיצוב ותכנון פרמקלצ'ר, גידולי ירקות, מטעים ועצי פרי, עופות חופש לביצים, דבוראות טבעית, טכנולוגיה הולמת, אנרגיה מתחדשת: סולר, ביו-מ, ביו-דזל, ניהול עסקים, שיווק ומיתוג.

סל ההוראה

את הקורס מוביל צוות מנחים מקצועי ומנוסה מתחומים מגוונים: חקלאים אורגניים, אגרונומים, מדריכי שה"ם משרד החקלאות, מדריכי הארגון לחקלאות אורגנית, מומחים לאנרגיה מתחדשת, אנשי עסקים וניהול.

מתכונת הלימודים

תחילת לימודים: נובמבר 2018
משך הלימודים: 12 חודשים
הלימודים מתקיימים בימי שישי בין 08:00-13:00
מקום הלימודים: לימודים מעשיים בחוות חקלאיות אורגניות לצד לימודים עיוניים במכללת ספיר

מהי חקלאות אקולוגית?

חקלאות פרמקלצ'ר אקולוגית בקנה מידה מקומי מהווה בסיס לקידום בריאות, קהילה וכלכלה מקומית משגשגת. עסקים, ארגונים מוסדות ציבור וחינוך וגופי ממשלה, מכירים כיום בצורך של חקלאות ישראלית ירוקה יותר.

קורס אקו-חקלאות במכללת ספיר

הקורס הנו חוד החנית להכשרה מקצועית עם הכרה ממשלתית בתחום הולך ומתפתח זה.

אופק תעסוקתי

בוגרי ובוגרות הקורס ייצאו לעולם התעסוקה עם כלים מעשיים וניסיון בגידול אקולוגי של צמחים ובעלי חיים, עם דגש על עיצוב ותכנון סביבתי-עסקי-חברתי. עם סיום לימודיהם, יוכלו להשתלב הן כשכירים והן כעצמאיים במוסדות חינוך, עסקים, משקים חקלאיים קיימים, ויצירת משק חקלאי עצמאי במושבים, קיבוצים וערים (חקלאות עירונית).

לפרטים נוספים:

אלכס קצי'אן, רכז הקורס: 054-4547378, permacollege@gmail.com

*במהלך הקורס, יוכלו הסטודנטים לעבוד ולרכוש ניסיון במסגרת פעילויות "השומר החדש".

"חכמה גדולה היא עבודת האדמה"
הרב אברהם אבן עזרא

מרכז מידע, ייעוץ ורישום
077-9802802
www.sapir.ac.il | info@sapir.ac.il

המרכז ללימודי חוץ והמשך ספיר - קריירה. הגשמה. הצלחה!

הקורס מוכר ומפוקח ע"י משרד העבודה. מאושר לרואצי' הסבה והכשרה מקצועית

השרה שקד. בית המשפט העליון תפקד כמו סניף של מרצ, עד שהיא הגיעה

ישראל בפרגוואי לאות מחאה על החלטת נשיא פרגוואי מריו אבדו בניטס, להחזיר את השגרירות מירושלים לתל אביב. "אין שום הצדקה להחזיק שגרירות קבועה שם" הסביר השר לזר, "בהחלט ברור לחלוטין, שתחת הנשיא חדש פרגוואי לא תהיה אחת מידידותינו הטובות".

ביוני השנה, כשנחנכה שגרירות פרגוואי בירושלים בנוכחות הנשיא הקודם, הדברים נשמעו לגמרי אחרת. "זה יום גדול לישראל, יום גדול לפרגוואי ויום גדול לידידות שלנו. יש לנו שיתוף פעולה נהדר והוא יהיה טוב אף יותר!" אמר אז נתניהו.

כנראה שלא. ואם ראש הממשלה שלנו, שהוא גם שר החוץ, יחליט לסגור שגרירות במדינות שבעבר היו ידידות טובות שלנו והן כבר לא, ישראל תצטרך לסגור די הרבה שגרירויות, בעיקר בדרום אמריקה ובאירופה. גם בקולומביה יש נשיא חדש, איוון דוקה שמו. באוגוסט האחרון, חמישה ימים לפני שדוקה הושבע לנשיאות, הודיע נשיא קולומביה היוצא חואן מנואל סנץ' טוס, שהוא החליט להכיר במדינת פלסטין כמדינה ריבונית. זה היה מחטף שהתקבל בישראל בהפתעה גמורה, אבל הובטח כי הנשיא החדש לאחר השבעתו, יבחן את ההחלטה. והוא אכן בחן. לקראת ראש השנה התבררנו שההחלטה לא תשונה, קולומביה הכירה וממשיכה להכיר בפלסטין כמדינה ריבונית. קולומביה הייתה עד כה המדינה היחידה באמריקה הדרומית שלא הכירה במדינת פלסטין.

אסור שהחלטה כזו תישאר ללא תגובה ציונית הולמת. צריך לעשות מעשה. אין שום הצדקה להחזיק שגרירות קבועה שם.

נתון בעייתי

בדו"ח הלמ"ס שהופץ לקראת ראש השנה נמסר נתון שנשמע קצת בעייתי - 89% מאזרחי המדינה מרוצים מאוד מחייהם, או מרוצים בלי מאוד. זה אומר שרק 11% אינם מרוצים? הקשישים שהכנסתם החודשית הנמוכה אינה מאפשרת להם חיים בכבוד? המשפחות הרבות שיש בהם ילדים רעבים? (בשנים האחרונות דווח על 700-800 אלף ילדים רעבים בישראל). העובדים שמר-וויחים שכר מינימום ובקושי גומרים את החודש? ניצולי השואה? החולים שעוברים במסדרונות? האסירים בבתי הכלא? הציבור הערבי והבדואי? - רק 11% מכלל אזרחי ישראל לא מרוצים? נשמע טוב מדי.

בדקות שזה מצליח - למה לא? מירב ארלזורוב ראינה ל-The Marker את פרופ' שלמה מור יוסף, מנכ"ל רשות האוכלוסין וההגירה. הריאיון התמקד בנושאים כמו חוק הלאום, חוק הפונדקאות וגירוש הפליטים, והייתה בו גם משבצת שה-תייחסה לטענות של נתניהו מדוע נחוץ לנו חוק הלאום. "ההסבר בפי נתניהו לנחיצות החוק הוא, שבג"ץ כפה זאת עליו. בגלל פרשנות בג"ץ לחוקי היסוד האחרים, שע"מדה להגביל את יכולתה של המדינה לפ"עול נגד מהגרים שאינם יהודים". המראיית שאלה: זה נכון שבתי המשפט איימו לבטל את חוק העובדות? מור יוסף השיב: "אני לא שמעתי על דבר כזה. חוק העובדות הוא החוק העיקרי שמכוחו אנו פועלים ובתי המשפט לא ערערו עליו". שאלה: זה נכון שבתי המשפט עמדו לכבול את ידיה של הממשלה ולמנוע ממנה גירוש מסתננים? תשובה: "לא. אנחנו לא מרחיקים מסתננים לארצות המקור שלהם, כי אלה ארצות מסוכנות. המדיניות היא להרחיק למדינות שלישיות שאינן מסוכנות, ובתי המשפט אישרו להרחיק למדינות שלישיות, כולל בכפייה". שאלה: יש בקשות לחצי מיליון איחודי משפחות פלסטיניות? אנחנו בסכנה של הצפה כזו? תשובה: "ממש לא שמעתי על הצפה בבקשות כאלה".

בערוץ 20 פורסם השבוע, ששני אנשי עסקים יהודים מברוקלין רכשו דירות ברמת החייל בתל אביב, בסמוך למקום מגוריה של נשיאת בית המשפט העליון, השופטת אסתר חיות. "הכוונה היא לשכן שם ארי-תריאים שעובדים במקום בנגנות. מדובר ב-15 איש כרגע", הסביר אחד היזמים, יהושע המאירי מתנועת "בראשית". זהו ללא ספק קלף מנצח במערכה על גירוש מהגרי העבודה. כש-15 אריתריאים יגורו ליד נשיאת בית המשפט העליון, היא תבין עד מהרה איזו צרה צרורה זו, ותורה על גירוש מיידי שלהם. ארצות מסוכנות, ארצות לא מסוכנות, העיקר שלא יגורו לידה.

בהחלט ברור לחלוטין

אגב השר לזר. הוא מצדיק כמובן את החלטת ראש הממשלה לסגור את שגרירות

לשכת עורכי הדין: "אם יקבע בית המשפט, כי גם חוקי היסוד אינם חסינים מביקורת שיפוטית, תישלל מהם האפשרות להשפיע על יצירת ההסדרים החוקתיים באמצעות נציגיו. בכך יסיים העם את תפקידו במה שהיה עד כה שיטתנו הדמוקרטית". אם 62 חברי כנסת (מול 55 מתנגדים) קבעו חוק יסוד, שבמדינת ישראל יהיו שני סוגי אזרחים, אזרחים סוג א' שהם היהודים, ואזרחים סוג ב' שהם הערבים, אבוי לבג"ץ אם יעז להשמיע ביקורת שיפוטית נגד הקביעה הזו. לא חלוקת האזרחים לשני סוגים היא סוף הדמוקרטיה, אלא התערבות של בג"ץ בהחלטה הזו.

מהשרה שקד לשר לזר. "צריך להבין, שהמכשול העיקרי להתיישבות נמצא בבעיות שיש לנו מול מערכת המשפט", אמר בשבוע שעבר השר יריב לזר בריאיון לערוץ 7. שלא יהיה ספק: אם זה היה תלוי בראש הממשלה, הוא היה מחיל מחר את הריבונות על יהודה ושומרון ומרחיב עד אין קץ את מפתח ההתנחלויות, אבל בתי המשפט לא נותנים לו, ידיו כבולות. יש את מי להאשים, תודה לאל.

עוד אמר השר לזר באותו ריאיון: "לצער, מערכת המשפט שלנו, שמגלה נחישות והשקעת משאבים בלתי מוגבלים בכל מני דברים שוליים, כשהוא נוגע לראש הממשלה, כאשר מדובר בחברי הכנסת של הרשימה המשותפת ובעבירות ובהתנהגות כל כך חמורה, כאן לא נעשה דבר וכאשר לא נעשה דבר, המסר הוא שאפשר להקצין עוד יותר. זה רק מוכיח פעם נוספת, שיש לבצע שינוי יסודי במערכת המשפט". השר לזר הרי יודע היטב, שמי שמשקיעה משאבים בחקירת כל מני דברים שוליים כמו שלושת התיקים נגד ראש הממשלה ורעייתו, זו משטרת ישראל וחוקרי יחידת להב, ולא מערכת המשפט. זו הרי הסיבה שבגללה לא יזכה המפכ"ל רוני אלשיך להארכת הקדנציה שלו. השר לזר גם יודע, שלא מערכת המשפט צריכה להחליט האם להעמיד לדין את חברי הכנסת של הרשימה המשותפת בעוון בגידה, כמו שהוא היה רוצה, אלא היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט, שהוא לא בדיוק אחד ממצביעי מרצ. אבל אם אפשר להסית ויש הוכחות

Make America Great Again

טראמפ, כדרכם של בריונים, נוהג בנושא הפלסטיני לפי הכלל הידוע - מה שלא הולך בכוח הולך בעוד יותר כוח. לפעמים זה מצליח, לפעמים לא. אם זה יצליח מה טוב. אם לא - מי שישלם על כך מחיר גבוה נהיה אנחנו.

אם לשפוט לפי תקדים נתן אשל

ניולה סלזאר, מתמודדת על מקום בס"גט מטעם המפלגה הדמוקרטית, טוענת שדייוויד קיז, דובר ראש הממשלה לתקשורת הזרה, תקף אותה מינית והכריח אותה לבצע בו מין אוראלי. קיז מכחיש, אבל לצדה של סלזאר התייצבה קודם העיתון נאית שיינדי רייס, שלטענתה קיז תקף גם אותה ואחר כך, כפי שהיה די צפוי, הצטרפו למתלוננות עוד עשר נשים.

אם לשפוט לפי תקדים נתן אשל, לא בטוח שהפגם הזה שנתגלה אצל קיז, יפריע לבנימין נתניהו להמשיך להעסיק אותו. אם לא באופן ישיר, אז מאחורי הקלעים. איש מוכשר. טעה. קורה.

ההסתה נמשכת

ההסתה נגד מערכת המשפט נמשכת במ"לוא עוצה. בין המסתים הראשיים - שרת המשפטים איילת שקד ושר התיירות יריב לזר. גם ראש הממשלה תורם את תרומתו הייחודית.

שקד אמרה בשבוע שעבר בריאיון ל"ידיעות אחרונות", שבית המשפט העליון הוא כבר לא סניף של מרצ. להניד על בית המשפט העליון שהוא היה סניף של מרצ, זו הסתה בסגנון נמוך למדי. היה סניף של מרצ עד ששקד מונתה לשרת המשפטים ושיבצה בו שופטים לרוחה, ועכשיו הוא כבר לא מרצ. עוד כמה שנים בתפקיד, והוא יהיה סניף של "הבית היהודי". בהתייחס לחוק הלאום אמרה השרה שקד בכנס פתיחת השנה של

שנה טובה

וגמר חתימה טובה

פולירון

פולירון

מבצע לחגים*

עד 50%~ הנחה

Home Sleep

מערכות מתכונות tv

החל מ-308 ש"ח x24 תש"י***

ספות אירוח

מיטות נוער

חדרי שינה

מבצעים מיוחדים

מחסני מזרנים - אלונים | כינרת

(בתוך הקיבוץ) (בתוך הקיבוץ)

כורסאות טלוויזיה

MADE IN CANADA

yeatstudio

מזרנים אורטופדיים

הנחות ענק

מזרן פולירון החל מ-189 ש"ח x12 תש"י

בסיסים מרופדים

מיטה מעץ מלא

1380 ש"ח ~~1380~~ 690 ש"ח (1.40/1.90)**

לפרטים ויצירת קשר: 1-800-24-24-24

בחגים - ש. פתיחה - ראו פייסבוק - הום סליפ

שעות פתיחה אלונים : א'-ה' 11:00-19:00, שישי 9:00-14:00, שבת 12:00-20:00

שעות פתיחה כנרת : א'-ה' 10:00-18:00, שישי 9:00-14:00, שבת 18:00-22:00

סניפים: קיבוץ אלונים/קיבוץ כנרת homesleep_il הום סליפ פולירון אלונים הום סליפ פולירון כנרת

* תוקף מבצע עד 29.9.18 פרטים בסניפים** עבור המיטה ברכישת מזרן *** עבור 2 מזרני פולירון + 2 מגננונים גרמניים 80/200 ת.ל.ח

משה אולניק, רביבים

יוחאי ברנר בנו של סגן מפקד הפלמ"ח ממעוז, עם רבקהלה מהציזבורון

עליזה (צרעה) ונעם תיבון

כנס הפלמ"ח, 77 שנים להקמתו

שיבוא לכדור.
כשהגיע אלון ל'כדורי' הוא הצליח לשכנע את המנהל, נתן פיאט, להסכים לגייס אותנו לפלמ"ח, למרות הסכנה הכרוכה בכך. האימונים שלנו נערכו בלילות בהדרכת ארבעה מ"מכפים. לא ישבנו סביב המדורה ולא עברנו הכשרה, אלא יצאנו ישר למלחמת העצמאות. בכפר רובעיה אל פוקה, מול תותח של צבא קאוקג'י הסורי, שכבנו בעמדה קדמית וקבלנו רשות משייקה גביש לירות 2 כדורים אל המטרה. אחר כך נלחמנו ב'מבצע דני' בגליל והשתתפנו בשחרור הנגב הנצור בקרב חירבת מאחז, עליו כתב ס' יזהר את 'ימי צקלג'.

בהמשך הכנס הוקרנו עדויות של הרמטכ"לים חברי הפלמ"ח ולוחמים מהשורה, כמו אליהו סלע (רעננה), קצין המבצעים של חטיבת הראל שנלחם בקרבות הקסטל, בקרב מנזר סן סימון בקטמון ובפריצת דרך בורמה לירושלים. יואל מרשק (גבעת השלושה), בנו של בני מרשק ה'פוליטורק' של הפלמ"ח, שהקים את עמותת "מסביב יהום הסער", סיכם: "תפקידי בכנס היה לסייע לחברי הפלמ"ח הוותיקים, שהגיעו על כסאות גלגלים, ללוות אותם למקומותיהם בהיכל התרבות. רוח הפלמ"ח המתבטאת בערבות הדדית, בדבקות במשימה, בסור לידריות ממשיכה באותם דברים שאנו עוסקים בהם היום. אני מוצא את עצמי פועל עם מאות צעירים מתנדבים הממשיכים במעשיהם את מורשת הפלמ"ח".

מסביב יהום הסער
אך ראשנו לא יישח
לפקודה תמיד אנחנו תמיד
אנו, אנו הפלמ"ח
ראשונים תמיד אנחנו
לאור היום ובמחשך
לפקודה תמיד אנחנו, תמיד
אנו, אנו הפלמ"ח.
(זרובל גלעד / דוד זהבי)

כנס הפלמ"ח. צילומים דוד עינב

יותר שירת כקצין חבלה במטה הפלמ"ח. עם סיום המלחמה הצטרף לקיבוץ רבדים (שהוקם במקום הקיבוץ בגוש עציון, שנכבש על ידי הירדנים), אותו עזב אחרי מספר שנים. מנשיא המדינה, ראובן (רובי) ריבלין נבצר להשתתף בכנס והוא שלח ברכה מצולמת. ריבלין הזכיר ששישה רמטכ"לים בצה"ל, היו חברי פלמ"ח והודה לחברי הפלמ"ח על תרומתם להקמת המדינה ועל המורשת שנחרתה לצד בהיסטוריה של העם היהודי. הנשיא התייחס גם לראש ממשלת ישראל לשעבר, יצחק רבין, שנרצח מכדורי מרצח ואת חיים גורי מורו ורבו, שניהם חברי ולוחמי הפלמ"ח. בעיתון האינטרנטי "על צד שמאל" (מגזין סוציאלי דמוקרטי) סיפר צבי כסה למחרת הכנס, את סיפורו של "הדור הצעיר" בפלמ"ח (גילאי 85 - 90 היום) שכונו על ידי הפלמחניקים הוותיקים "ילדי הפלמ"ח": "בספטמבר 1946 היינו בכיתה ו' בבית הספר החקלאי כדורי. שאיפת הפסגה עבורנו הייתה להתגייס לפלמ"ח, אבל 'כדורי' היה בבעלות ממשלת המנדט הבריטי, והידעיה על ההתגייסות שלנו לפלמ"ח עלולה הייתה להביא לסגירת בית הספר. נסענו לתל אביב ולאחר בילוש מצאנו את מפקדת הפלמ"ח. לא מצאנו במקום את יגאל אלון, סגן מפקד הפלמ"ח, בעצמו בוגר כדורי, והשאירו לו מכתב עם בקשה

במחלקת מעוז. שייקה גביש היה מ"פ שלי וגנדי המ"מ. השתתפתי בקרבות בזרעין ובמבצע 'מטאטא' בגליל ואחר כך בנגב בבית חנון ובעתודה לכיבוש באר שבע". בפעילותו הציבורית אולניק היה ראש אגף הכלכלה בקיבוץ המאוחד, מנכ"ל ויו"ר בנק הפועלים, מזכיר חברת העובדים והיום הוא חבר הוועד המנהל באוניברסיטת בן גוריון, חבר וועדת הבקורת בה ופעיל בהנצחת תה של ראש הממשלה לשעבר גולדה מאיר. צבי רגב (גריןברג) שהגיע לכנס בכסא גלגלים עקב מצבו הגופני, רכש כרטיס בשורה הראשונה בהיכל התרבות. כמו רבים מהפלמחניקים עשה את המסלול הטבעי, מתנועת הנוער להכשרה בקיבוץ בה חצי שבוע עובדים וחצי מתאמנים. ההצטרפות לפלמ"ח נעשתה בהשבעה סודית לארגון, שניסח יצחק שדה בהתייעצות עם נתן אלתרמן: "בנשק זה המופקד בידי על ידי ארגון ההגנה בארץ ישראל אלחם באויבי עמי, בעד מולדתי, בלי כניעה, בלי רתיעה ובמסירות נפש". לאחר שהשיב "אני נשבע", קיבל כלי נשק ולחץ את ידי המפקד ובכך נעשה לחבר בפלמ"ח. רגב הגיע להכשרה בבית זרע כחבר גרעין "צבר" בתנועת השומר הצעיר, שירת בפלוגה ג', בגדוד השלישי בחטיבת יפתח. במלחמת השחרור היה מ"כ ומ"מ בדגניה ב' ובמסדה. מאוחר

אלוף אביב כוכבי, סגן הרמטכ"ל, שבירך את הפלמחניקים בשם צה"ל, הזכיר עובדה שמעטים יודעים אותה. ערב החלטת החלוקה של האו"ם ב-1947 הוציא ה CIA בארה"ב דו"ח על פיו היהודים יובסו בקרבות עם ערביי פלשתינה וצבאות ערב. "קרה בדיוק להיפך, אתם הייתם אלה שנצחתם" המשיך כוכבי, "כי עקרון מרכזי לניצחון היא רוח ההקרבה והאמונה בצדקת הדרך. אתם אלה שהייתם עמוד האש ההולך לפני המחנה. המוות והכישלון היו שזורים יחד עם הניצחון. חבר איבד חבר, נערה את בן זוגה, עם כלי נשק מעטים, אבל הנחישות והעקשנות שלכם הביאה אותנו לחובה שלנו כלפיכם בהקמת המדינה". סגן הרמטכ"ל ציין את השפעת רוח וערכי הפלמ"ח על חיילי צה"ל לדורותיהם, ולדבריו גם כיום בהתמודדות עם מנהרות הטרור מעזה, איומי החיזבאללה מלבנון והמצב בגבול הסורי צה"ל עוסק באימונים וערוך לכל תרחיש. בסיום דבריו אמר האלוף כוכבי כי צה"ל מצדיע לפלמ"ח ניקים וכי גם עם מלאת שבעים שנה למדינה, עדיין מפעמות בו הנורמות של הפלמ"ח וציטט את דברי סר וינסטון צ'רצ'יל בצינו את טייסי הספיטפייר הבריטים במלחמת העולם השנייה: "מעולם לא חבו רבים כל כך, הרבה כל כך, לכה מעטים". פלוגה, צעד קדימה! בקהל נמצאים פלמחניקים מהשורה, שכונו כולם בשיר הרעות "יפי הבלורית והתואר" והיום הם בני תשעים ומעלה. השיבה זרקה בשערם או שקרחת מעטרת ראשם. גם הפנים, אצל רובם, חרושים בקמטים. אבל הרוח וההתלהבות לא פגו. מספר משה אולניק, חבר קיבוץ רביבים: "התגייסתי לפלמ"ח ב-1946 במסגרת הכשרת מעוז. שירתתי בפלוגה ג', הגדוד הראשון בחטיבת יפתח עליו פיקד דן לנר ממיסדי הקיבוץ. שנה אחר כך, עברתי קורס מכ"ים בדליה ושירתתי כמ"כ

עודד הון
אח פגישה, אח פגישה שכזאת!
זה רק פעם בשניים דורות
מה נשמע? איך הולך? אהלן!
זה את זה לא ראינו מזמן
כי תמיד כשפלמחניק נפגש עם
חבר -
יחריביתק! בלב משהו מתערר
רר....
משהו מתערר והומה מבפנים
ושיחה מתחילה על אותם
עניינים...
(חיים חפר / מאיר נוי)
כשאלפי פלמחניקים ובני משפחותיהם שרו את שיר "הפגישה שכזאת" בהיכל התרבות בתל אביב לפני שבועיים, בכנס הפלמ"ח לציון 77 שנה להקמתו ועם 70 שנה למדינה, אצל לא מעט מהם עלתה לחלוחית בעיניהם. גילה אלמגור אנגמן, הנשואה ליענק'לה ששירת במטה הפלמ"ח, הנחתה את הערב שניפתח ב"זיכור" מוסרט של עמיקם גורביץ, שהלך לעולמו לפני מספר חודשים והיה מראשוני הגדוד העשירי בחטיבת הראל שנלחמה בחזית ירושלים. יזכור נוסף השמיעה מהבמה עליזה, רעייתו של חיים גורי מפקד מלחמה בפלוגה א' בגדוד הראשון בפלמ"ח, שנפטר השנה. בדברי ברכתו של אלוף במ"ל לואים שייקה גביש, יו"ר עמוד תת דור הפלמ"ח, מפקד הגדוד הראשון, עמד על הדבקות המשימה בהתיישבות, בהעפלה, בקליטת עלייה ובלחימה בקרבות מלחמת השחרור, כיוון שהפלמ"ח היה למעשה התשתית העיקרית בבניית צה"ל. כל אלה יכלו להתגשם בזכות הרוח החברית והרעות העמוקה בין חבריו.
הרעות נשאנו בלי מילים
אפורה עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת
חיים גורי / סשה ארגוב)

צאו מהבית וסעו לבריכה

מבצע חגים בקלנועית אפיקים

חודש ניסיון: קונים ואם לא מתאים, מחזירים.

***9901**

אפשרות למנגנון שבת | הדגמה בבית הלקוח | פריסה ארצית

כפוף לתקנון. עד 30.10.18. החזר כספי מותנה בהחזרת קלנועית תקינה. המבצע לא חל על קלנועיות שנקנו בעסקת טרייד אין

התנועה הקיבוצית בעתירה לבג"ץ: קיום בחירות לוועדים מקומיים נפרדים - החלטה שרירותית ובלתי סבירה

לאחר ניסיונות רבים למציאת פתרון חלופי אחר, הוגשה בשבוע שעבר עתירה לבג"ץ, בעניין הבחירות לוועדים המקומיים. בעקבות איחוד מועצות הבחירות בעיריות, במועצות המקומיות ובמועצות האזוריות למועד אחד, תוקן, בחודש מאי האחרון, צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) התשי"ח-1958, על מנת להטות את הסדרי הבחירות החלים על בחירות במועצות האזוריות ויישוביהן, לאלה החלים בעיריות ובמועצות המקומיות. במסגרת תיקונים אלה בוטלה דרישת התושבות כתנאי להיכלל בפנקס הבוחרים לוועד המקומי, וכך יצא שבקיבוצים ויישובים כפריים אחרים, קיים פער גדול בין המופיעים בפנקס הבוחרים באותו יישוב, ובין רשימת המתגוררים בו בפועל. ישנם קיבוצים בהם מתגוררים תושבים שאינם חברים בקיבוץ, בהם בוטלה "זהות הוועדים" ונקבע כי יתיימו אצלם בחירות

נפרדות לוועד המקומי. לאחר שפניות רבות בעניין זה למשרד הפנים לא הועילו, הוגשה ביום שני שעבר עתירה לבג"ץ, אשר עניינה הוא סירובו של משרד הפנים לגרוע ממספר התושבים הקובע לעניין סיווג היישוב בזהות ועדים או ועד מקומי, את אותם תושבים אשר העתיקו את מקום מגוריהם ואינם מתגוררים בשטח היישוב. בעתירה, אשר הוגשה על ידי 16 קיבוצים, כפר שיתופי אחד ושתי התנועות הקיבוציות, נטען בין היתר, כי עקרון זהות הוועדים, אשר לא בוטל גם במסגרת איחוד הסדרי הבחירות ברשויות המקומיות השונות, מיועד לאפשר ניהול יעיל ודמוקרטי של יישובים שיתופיים וכי לא רק שבמקומות תיקונו החפז והמאוחר של הצו, לא ניתנה ליישובים האפשרות לעדכן או לתקן את פנקס הבוחרים שלהם מראש, אלא שגם מנגנוני התיקון הקבועים בצו עצמו לא מיושמים על ידי שר הפנים.

נחנך בית כנסת בקבוצת כנרת

105 שנים לאחר עלייתה על הקרקע (1913), נחנך בשבוע שעבר בקבוצת כנרת, לקראת יום כיפור, בית כנסת חדש. האורח המרכזי בטקס החגיגי היה שר הדתות, הרב דוד אזולאי, ונטלו בו חלק מנכ"ל המשרד עו"ד פלוס, ראש המועצה האזורית עמק הירדן עידן גרינבאום, רב המועצה שלמה ידידי ומכובדים אחרים. הקמת בית הכנסת לוותה בוויכוחים פנימיים בתוך הקיבוץ מחשש שמדובר במהלך שבעקבותיו תבוא כניסת גורמים דתיים נוספים לקיבוץ שמגדיר את עצמו יישוב חילוני.

בשל ההתנגדות של חברי קיבוץ בניית בית הכנסת נדחתה שוב ושוב. בכנרת יש מספר משפחות של חוזרים בתשובה ומספר משפחות של שומרי מסורת, ובמקום פעל במשך שנים בית כנסת זמני ששכן בצריף ישן שהיה בעבר חדר האוכל של הילדים. ב-2015 הגיעה פנייה מהמועצה הדתית לבניית בית כנסת קבוע במימון משרד הדתות. בגלל המחלוקת הפנימית בכנרת הועבר בסופו של דבר התקציב לבניית בית כנסת בקיבוץ חוקוק, עד שנמצא לבית הכנסת בכנרת מקום מוסכם ולפני שנה הונחה לו אבן הפינה.

סיוע לבעלי דיר שהמתבן שלהם הוצת

המתבן של שלמה ובני דורי ממושב ניר יפה, נשרף לפני כשבועיים ועלה חשך להצתה מכוונת. בשריפה עלו באש קרוב ל-500 באלות חציר שנועדו לשמש מזון לדיר הכבשים של האחים. גם הסככה שבה נערכו הבאלות נשרפה והנוק הכולל נאמד בלמעלה ממיליון שקל. חקלאי הגלבוע והעמקים נענו לקריאת המועצה ונחלצו לסייע. בערב ראש השנה הובאו לאחים דורי 48 באלות חציר, שיקלו על מצבם. תנועת השומר תרמה את משאית ההובלה. עובד נור, ראש המועצה האזורית גלבוע: "ההתגייסות והנתינה נוגעת ללב ונותנת תקווה. עם זאת, אי אפשר להתעלם מכך, שהפעילות הזו מגיעה לאחר רצף של אירועים חמורים באזורנו, המבטאים שוב את היעדרותה של ההתיישבות מסדר יומה של הממשלה ושלטון החוק. הממשלה חייבת לפעול להקמת כוח שיטור כפרי שיהיה באחריות המועצה. רק ככה נוכל להחזיר את הביטחון לחקלאים".

48 באלות חציר לעזרת האחים שלמה ובני דורי, שהמתבן שלהם הוצת

מגילת העצמאות וחוק הלאום: כל ההבדל בעמוד אחד

"ישראל" למרגלותיה. (ד) המנון המדינה הוא "התקווה".

3. בירת המדינה. ירושלים השלמה והמאוחדת היא בירת ישראל.
 4. שפה. (א) עברית היא שפת המדינה. (ב) לשפה הערבית מעמד מיוחד במדינה; הסדרת השימוש בשפה הערבית במוסדות ממלכתיים או בפניהם תהיה בחוק. (ג) אין באמור בסעיף זה כדי לפגוע במעמד שניתן בפועל לשפה הערבית לפני תחילתו של חוק-יסוד זה.
 5. קיבוץ גלויות. המדינה תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות.
 6. הקשר עם העם היהודי. (א) המדינה תשקוד על הבטחת שלומם של בני העם היהודי ושל אזרחיה הנתונים בצרה וכי שביה בשל יהדותם או בשל אזרחותם. (ב) המדינה תפעל בתפוצות לשימור הזיקה בין המדינה ובין בני העם היהודי. (ג) המדינה תפעל לשימור המורשת התרבותית, ההיסטורית והדתית של העם היהודי בקרב יהדות התפוצות.
 7. התיישבות יהודית. המדינה רואה בפיתוח התיישבות יהודית ערך לאומי, ותפעל על מנת לעודד ולקדם הקמה וביסוס שלה.
 8. לוח רשמי. הלוח העברי הוא לוח רשמי של המדינה ולצידו ישמש הלוח הלועזי כלוח רשמי; השימוש בלוח העברי ובלוח הלועזי ייקבע בחוק.
 9. יום העצמאות ויום זיכרון. (א) יום העצמאות הוא יום החג הלאומי של המדינה. (ב) יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ויום הזיכרון לשואה ולגבורה הם ימי זיכרון רשמיים של המדינה.
 10. ימי מנוחה ושבטון. שבת ומועדי ישראל הם ימי המנוחה הקבועים במדינה. למי שאינם יהודים זכות לקיים את ימי המנוחה בשבתם ובחגיהם. פרטים לעניין זה ייקבעו בחוק.
 11. נוקשות. אין לשנות חוק יסוד זה אלא בחוק יסוד שנתקבל ברוב של חברי הכנסת.
- כל אחד יכול להחליט אם הוא רואה פה איזה הבדל, ברוח ובתוכן, בלי הרבה להי תפלסוף.

אברהם פונק

מתוך מגילת העצמאות: "[...] מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא מושתתה על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חיי נוח ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות. מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה. [...] אנו קוראים - גם בתוך התקפת-ההרמיה הנערכת עלינו זה חרשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על שלום וליטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אחריות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים. [...] אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשתף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקידמת המזרח התיכון כולו."

חוק הלאום כולו:

1. עקרונות יסוד. (א) ארץ ישראל היא מולדתו ההיסטורית של העם היהודי, שבה קמה מדינת ישראל. (ב) מדינת ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי, שבה הוא מממש את זכותו הטבעית, התרבותית, הדתית וההיסטורית להגדרה עצמית. (ג) מימוש הזכות להגדרה עצמית לאומית במדינת ישראל ייחודי לעם היהודי.
2. סמלי המדינה. (א) שם המדינה הוא "ישראל". (ב) דגל המדינה הוא לבן, שני פסים תכלת סמוך לשוליו, ומגן דוד תכול במרכזו. (ג) סמל המדינה הוא מנורת שבעת הקנים, עלי זית בשני צדדיה, והמילה

כיסויי קלנועיות של שימבד

גם השנה שימבד לשרותכם בכל החורף

מותאמים לכל דגמי הקלנועיות הנמכרות בארץ

אחריות כשנתיים על רוכסנים ותפרים. אספקה תוך 72 שעות לכל מקום בארץ

כיסוי קלנועית 700 ₪ + משלוח

מתאים לדגמי הקלנועיות:

S-3, S-4, בריז 3, בריז 4, SE, בודד, SE, זוגי, מריץ גג עגול, מריץ גג ישר, מריץ חדש וקוברה

כיסויי רכב תפעולי לכל הדגמים בארץ
החל מ 990 ₪

מותאם ליאמאה, קלאב קאר, EZ GO, מרשל, מיול, ריינג'ר

חייגו והזמינו 03-7171600 | 052-5012578

להזמנות דרך האתר shimbad.com

או במייל shimbadga@gmail.com

מלחמת יום הכיפורים, מוא

"כיבוש החרמון ע"י הסורים הוכרע כבר לפני שהוא החל. זה הוכרע ברמת המוכנות והכוננות. אף אחד לא חשב שצריך באמת להגן עליו כמו שצריך ומי שנקלע באותו יום למוצב הזה, נגזר עליו למות, או להילקח בשבי, או לברוח ולקוות למזל". עופר רבינוביץ' בן חניטה, קת"ק במוצב, ברח, נפצע והיה לו מזל. הסיפור המלא שלו, מובא כאן בפעם הראשונה

אן ריילינגר

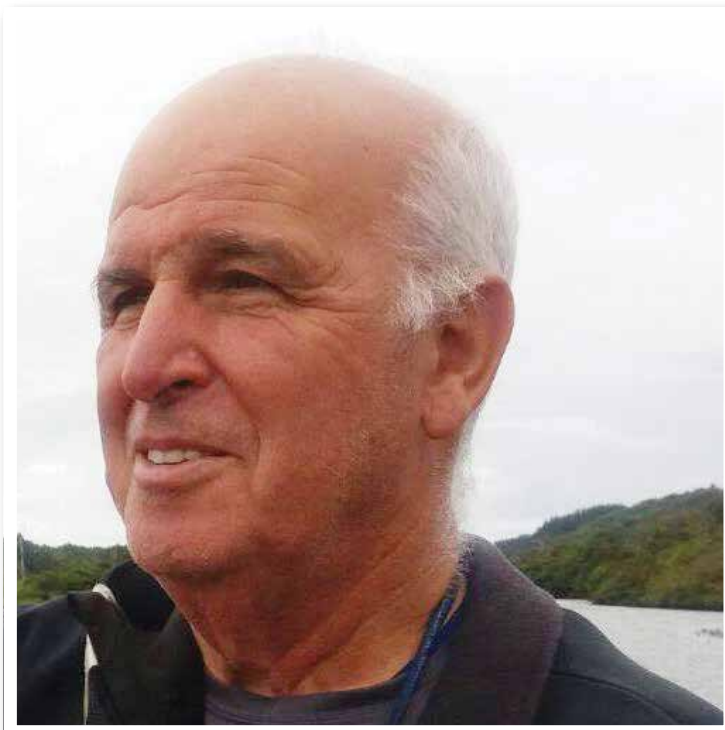
כבר 45 שנה שמלחמת יום כיפור מלווה את עופר רבינוביץ' (67), בן חניטה והיום בכפר ורדים. אפשר להבין אותו, כשפרצה המלחמה הוא היה קצין תצפית קרמי (קת"ק) במוצב החרמון. מאז לדבריו הוא בפוסט טראומה. אבל זה לא מפריע לו, להיפר, זה חלק ממנו. להגן סיפורו המרתק, שמובא כאן במלואו פעם ראשונה.

עופר: "נולדתי וגדלתי בחניטה, מחזור אחד מתחת מתי כספי. בשנת '69 התגייסתי. כמו רבים אחרים רציתי להיות טייס אבל קיבלתי כנפיים כבר אחרי הגיוש. התלבטתי בין כמה סיירות לשייטת 13, אבל בסוף הלכתי לתותחנים. הייתי שם בין הקיבוצניקים היחידים. אחרי מיונים שיבצו אותי ליחידת נ"ט מסווגת. הם חיפשו אנשים עם קואורדינציה טובה ושקט נפשי בתנאי לחץ. היינו מין סיירת כזאת, אבל מתישהו פירקו את היחידה והעבירו את הטכנולוגיה הזאת לצ'נחים. זו הייתה התשתית ליחידות העורב אח"כ בחי"ר. בשלב הזה החלטתי ללכת לקורס קצינים. סיימתי אותו כחניך מצטיין ודרו, שהיה אז רמטכ"ל, העניק לי דרגות.

"כחניך מצטיין הייתי יכול לבחור לאן אני הולך ובחרתי להצטרף לגדוד מרגמות כבדות של פיקוד צפון. הסתובבנו אז בכל הגזרות, מסיני עד לכנון. בתקופה הזאת הצטרפתי כקת"ק (קצין תצפית קרמי) להרבה פעילויות של יחידות חי"ר וסיירות. עוד מנעוריי הייתי שחקן כדורעף בחניטה והיה לי כושר גופני טוב, לכן השתלכתי היטב בפעילויות שכללו הליכה מאומצת. הקידום שלי בתותחנים היה מהיר וכבר בתור סג"מ מוגיני למפקד סוללה. זה אומר לפקד על 80 איש, מקביל לפלוגה. ישבנו בעיקר ברמת הגולן, מאז יש לי חולשה לאזור הזה, הייתה לי תקופה יפה שם. הגזרה הזאת נחרתה מאז לי בזיכרון. עד היום כשאני עולה לחרמון ומשקיף לעבר סוריה, אני מזהה את כל המקומות. זה חלק מהפוסט-טראומה. זאת הייתה תקופה מאוד זוחה בסה"כ, היינו בהרגשה שאף אחד לא יכול עלינו. "מידר" פעם היו פעילויות מול סוריה ולבנון. ב'73.1.7 היה יום קרב גדול בגולן, הכי גדול שזכור

עופר בין שבויי מטוס ישראלי ליד תל חרמונית ברמת הגולן, כחודשיים לאחר המלחמה

עופר בצ'לה. טיול בדרום אמריקה דצמבר 2017

את הכל". היה מין ביטחון עצמי מורפרז למרות כל הנורות האדומות. "בחודשים שלפני המלחמה היו כמה כוננויות מפורסמות אבל לא היינו ממש בתמונה, עד שבספטמבר העניינים התחממו מהר מאוד. ב'73.9.13 התחוללה תקרית אווירית שבה הופלו 12 מיגים והייתה הרגשה שהסורים חייבים לנקום. התכוננו למחטף או יום קרב שהסורים יכפו עלינו בגולן. לאט לאט החלו להגיע ידיעות, שהולך

לי לפני המלחמה, אבל אף פעם לא הייתה הרגשה שהסורים יכולים לעשות לנו משהו רציני. כך זה נמשך ונמשך, כשבועצם היינו בנחיתות מספרית עצומה מול הסורים. על כל 3 קני ארטילריה שלנו היו להם 20-25. כך גם בשריון ובחי"ר. פעם הגיע אלינו לביקור אחד האלופים. בשיחה שהתקיימה שאלו אותו איך נסתר מול העדיפות המספרית של הסורים אם תפרוץ מלחמה, והוא ענה 'אל תדאגו, חיל האוויר יפתור

"בינתיים, מהמאמץ, המעיים שלי החלו לצאת החוצה דרך החור בצלעות. הכנסתי את החולצה למכנסיים כדי שתחזיק את המעיים, לא היה לי משהו אחר לעשות. ככה, לאט לאט, התקדמתי בהליכה כפופה, מחזיק את המעיים".

להיות משהו יותר רציני, אבל זה לא חלחל עד אלינו. עד כדי כך שביום שישי, יומיים לפני המלחמה, שחררו את כולנו הביתה.

"נסעתי עם הג'יפ שלי לחניטה והגעתי ב'12 לקיבוץ. אחרי שעתיים קיבלתי טלפון לחזור מיד לגולן. במקרה חירום הייתי מצוות כקת"ק למוצב החרמון. זמן קצר לפני המלחמה, בגלל המתיחות, העלו לח'רמון עוד שני קת"קים, צבי אילון (במבי) מהזורע (נולד בקיבוץ נחשון) ואבינועם גוטמן. באותו יום שישי שניהם כבר היו למעלה במוצב. חזרתי לסוללה שלי בבוקעאטא ומשם הקפצו אותי לחרמון. הגעתי למוצב

ביום שישי בערב, זה היה כבר אחרי ארוחה מפסקת, אבל הייתי רעב ונ'כנסתי למטבח לאכול משהו. בשבת בבוקר אני מתעורר והכל עדיין בשלווה סטואית. תצפתנו קצת על סוריה אבל שום דבר מעבר לזה. מה שבלט לעין היה שהגזרה כולה מאד עמוסה, הרבה יותר מהרגיל. ראינו כמות עצומה של סוללות תותחים, טנקים ומשאיות, אבל לא היה לנו שמץ מושג של איום קרקעי עלינו. נז' היו במוצב 14 חיילים של גולני שהיו אחראים על ההגנה שלו. משום מה לא דאגו לתגבר אותם למרות הכוננות ופקודה מפורשת של אלוף פיקוד צפון לתגבר את המוצבים, פקודה שמולאה באופן חלקי מאוד. כנראה שאף אחד לא ראה את החרמון כמקום שהסורים הולכים לכבוש. הבנתי את זה מההערכות שהייתה. אם היו מוסיפים למוצב עוד 10-8 חיילי חי"ר זה היה משנה את כל התמונה, אין לי ספק בזה".

ההתקפה על המוצב

"קצת לפני שתיים בצהריים, יש ויכוחים על הדקה, ראינו שהסורים מורידים רשתות מהטנקים והארי טילריה. היה ברור שזה הולך לקראת ירי. אחרי כמה דקות התחיל ירי מסיבי לכל רוחב החזית. המורצב ספג נפילות מדויקות ונכנסנו לתעלות ולמחילות. אז גם הגיעו מטוסים שלהם. אחת הפצצות, כנראה ממטוס, החריבה לגמרי עמדת תצפית שלנו. אי אפשר היה להשיג אף אחד בקשר, כי כולם היו על אותו תדר בט"ש וכולם בהיסטריה. תוך כדי ההתנהלות הזאת קיבלנו דיווחים מהר דב, שראו כמה מסוקים סורים טסים לכיוון החרמון. זה נשמע לנו הזוי לגמרי, לא הגיוני. אבינועם רכס שהיה עם צוות שלו בעיקול הטנק, בין הרכבל העליון לתחתון כבר ראה משם את המסוקים מגיעים ונוחתים על הגבעות, מערבית למוצב החרמון. אחד המסוקים התרסק בנחיתה וכמעט כל הכוח שהיה בו נהרג. אחד הטייסים נשאר בחיים והצוות של אבינועם לקח אותו אחר כך בשבי.

"אחרי זמן קצר החל ירי נק"ל על המוצב. החיילים הסורים התחילו לעלות אלינו מכיוון מערב. למוצב לא היו עמדות הגנה היקפיות. הסורים שהגיעו איגפו אותו והתחיל שם קרב עם חיילי גולני. גדי זירובר, קצין בדרגת סגן שהיה מפקד המוצב ניסה יחד עם 15 חבר'ה ואני ביניהם

צב החרמון

דוד חושף דרגות חניך מצטיין עופר רבינוביץ', סיום קורס קצינים 1971

שעה התקדמתי אולי 20 מטר בז' חילה. אחרי כמה מטרים ראיתי עוד מישו מהקבוצה שלנו פצוע, הוא ביקש ממני שאקח אותו. אמרתי לו שאני לא יכול, אני פצוע קשה בע' צמי, תבוא איתי, אבל הוא לא היה יכול לזוז ונשאר שם. בבוקר הוא נתפס ונלקח בשבי".

בית החולים בצפת

"הפחד הכי גדול שלי באותן שעות היה שבבוקר הסורים יגלו אותי, זה מה שדחף אותי ונתן לי כוח. המשי' כתי לזחול עד שירדתי למקום שבו חשתי שהסורים לא יכולים לראות אותי. עברתי מזחילה להליכה על ארבע ואח"כ על הרגליים, כפוף מאוד. בינתיים, מהמאמץ, המעיים שלי החלו לצאת החוצה דרך החור בצלעות. הכנסתי את החולצה למכ' נסיים כדי שתחזיק את המעיים, לא

"יש סיפורים קשים מאוד שאני סוחב איתי מאז. המלחמה הזאת בכלל הייתה ביזיון אחד גדול. ואם אתה חושב שהצבא היום יותר טוב, אני לא חושב. לא בהכרח הפיקו באמת לקחים. כותבים דברים, אבל לא עושים איתם הונה"

שממנו באתי. מנסה להיות שקט כדי לא לעורר את הסורים. במשך

בחושך, חשבתי שזה סורי אבל זה היה במבי. הוא ניסה להרגיע אותי ותפס לי את הידיים, ממש ישב עלי שאפסיק להשתולל ואז גם הוא חטף כדור בגב ונפל עלי. אז התהפכו היוצרות, התחלתי לנסות להרגיע אותו. אני על הגב ובמבי שוכב עלי ואני מגלגל אותו הצידה, ליד. אני שומע אותו נושם, והנשימות שלו נהיות יותר ויותר כבדות עד שזה נגמר. אני לא שומע אותו יותר ומ' גיע למסקנה שהוא מת. אני שוכב שם הרבה זמן, אולי שעה, ובמבי שוכב ליד. אני מנסה לזוז כדי להבין מה קורה איתי, איך נפצ' עתי. יש לי כאב חזק בבטן ובאגן, הכדור שקיבלתי נכנס מעל הטבור ויצא בצלעות. יש לי קשיי נשי' מה ואני מאבד דם, אבל לאט לאט התייצבתי והרגשתי טיפה יותר חזק. התחלתי לזחול אחורה, לכיוון

לנו. בין המוצב למג'דל שמשם היו מלא סורים אבל איפה שהלכנו לא הייתה נפש חיה. ככה הלכנו איזה ק"מ וחצי בעמק מלא אבנים וקוצים אבל בלי צעקות, בכי, ויכוחים. קי' כלנו את המרות של גדי וחגי. לאט לאט אתה מתחיל להרגיש את ההלם ממה שקרה. איך כבשו לנו את המור צב הבלתי ניתן לכיבוש. כבר אז התחלנו לחשוב על זה.

"בשלב מסוים התחלנו לעלות מערבה לכיוון הרכבל העליון. הסורים ישבו על הגבעות מעלינו אבל לא ידענו איפה בדיוק. הגענו לכביש שיורר מהמוצב הישרא' לי והיינו בערך 200 מ' מהרכבל העליון כשראינו נצנוצי אורות ושמענו דיבורים לא מוזהים. מי' שהו אמר שאלה חבר'ה שלנו כי יש להם פנסים ירוקים. מישו נצנץ להם חזרה ומישו אחר צעק לא לירות ואז בתגובה קיבלנו צרור' רות ארוכים של ירי. היה שם כוח סורי. באותו רגע כל הקבוצה הת' פרקה והתפזרה לכל רוח. נשארתי לבד והחלטתי לדלג קדימה ולא לירות כדי לא לחשוף את עצמי. דילגתי כמה דילוגים, 3-2 שניות באוויר ויורד מאחורי אחד הסל' עים. כל הזמן ירו עלינו, כדורים עפו סביבי. פתאום ראיתי סלע גדול ואמרתי שאני חייב להגיע אליו. קמתי לדלג ובאותו רגע חט' פתי כדור. אני נופל, לא מבין מה קורה, כנראה איברתי את ההכרה. כשהתעוררתי ראיתי דמות מעלי

לפרוץ דרך לעמדה הקדמית אבל אי אפשר היה להגיע אליה, כי היא נת' פסה כבר ע"י הסורים. פנינו אחורה לכיוון האולם המרכזי של המוצב שלתוכו התנקזו כבר הרבה חיילים, בעיקר חיילי מודיעין וחיל אוויר שקודם לא היה לנו שום קשר איתם. "בינתיים הסורים הגיעו לגג והחלו לשלשל פנימה רימונים דרך פתחי האוויר. אני ממש זוכר את הרי' מונים קופצים על המדרגות. היו גם רימוני עשן והחלה בהלה של גזים שבגללה התחלנו לפנות את האולם המרכזי. לא היו לנו מסכות אב"כ. חזרנו אל אותה מחילה שהיינו בה קודם, התיישבנו שם וחיכינו, לא ברור למה. היינו שוב אותם 15-17 חבר'ה, פליטים מכל מיני מקומות, לא הכרתי את כולם. גדי השתיק אותנו וחיכינו ככה די הרבה זמן. זה היה מתיש ומורט עצבים. שמענו צע' קות בערבית, פה ושם ירי או רימון, אבל הסורים לא נכנסו וביצעו טיהור, הם היו בעיקר על הגג אבל לא יד' ענו איפה הם. ישבנו שם בערך שעה, במחילה נמוכה מלאה עשן ואבק. גדי ישב ראשון ולידו חגי פינק, המ"מ של גולני שהיה כבר פצוע אבל תי' פקד. היה לחץ אטומי ופחד, בעיקר מגז. אתה בהלם ופועל על אוטומט, מפחד אבל אפאטי. אין לך שום אפ' שרות להיות אקטיבי במצב כזה. כל מה שלמדת בצבא אין לו משמעות עכשיו, אתה לא יכול להשתמש בזה. מתישהו לפני כן הצלחתי ליצור קשר עם הסוללה שלי ולבקש שיטווחו את המוצב כדי לעכב את הסורים. הם באמת ירו עלינו שני מטחים אבל אח"כ היה נתק מוחלט.

"בשלב הזה היו דילמות מה לע' שות. חיכינו למוצא פיו של גדי והוא העביר לנו את המסר שעוד מעט נצא החוצה. חשבו מאיזה צד כדאי לצאת. גדי וחגי החלי' טו לצאת לכיוון מזרח. זה באמת היה יותר חכם כי הסורים הגיעו מכיוון מערב. בסוף, אחרי הרבה זמן קמנו, התפקדנו בשקט והת' חלנו ללכת. הלכנו לאט, גדי וחגי בראש, במבי מאסף. עברנו דרך כמה חדרים בתוך המוצב ופתאום יצאנו החוצה. הרגשתי משב רוח וראיתי כוכבים בשמיים, השעה הייתה שבע או שמונה בערב. הסתכלנו אחורה למעלה וראינו צלליות של סורים, למזלנו הם לא ראו אותנו. התחלנו לרדת צפונה ועברנו כמה גדרות מצ'וקמקות שהיו אמורות להגן על המוצב. במקומות מסוימים היה סימון מוקשים אבל גדי הבטיח לנו שאין שם באמת מוקשים. היינו ממש קבוצת פליטים, חלק היו עם נעלי בית. היה חושך והירה החל לעלות. בשלב מסוים המוצב נעלם

צילום מוצב החרמון, במזיאון גולני

במבי, עם ההורים נגה ואברהם

הסורים) הוכרע כבר לפני שהוא החל. זה הוכרע ברמת המוכנות והכוננות. אף אחד לא חשב שצריך באמת להגן עליו כמו שצריך ומי שנקלע באותו יום למוצב הזה, נגזר עליו למות, או להילקח בשבי, או לברוח ולקוות למזל. לא הייתה אפשרות אחרת. קרב שם היה כמו התאבדות המונית. יש סיפורים קשים מאוד שאני סוחב איתי מאז. המלחמה הזאת בכלל הייתה ביוזון אחד גדול. ואם אתה חושב שהצבא היום יותר טוב, אני לא חושב. לא בהכרח הפיקו באמת לקחים. כות' בים דברים אבל לא עושים איתם הרבה. לא ראיתי בשום מקום הסבר למה לא מיגנו אז את מוצב החרמון כמו שצריך. זה דבר שמלווה אותי מאד חזק מאז המלחמה, למה לא היו מוכנים וערוכים כמו שצריך. למה זה היה צריך לקרות."

זית וחזרתי לשחק כדורעף בהפועל חנינה המיתולוגית, קבוצת צמרת בשנות ה-70. במקביל התקדמתי במילואים. במלחמת לבנון הראשונה כבר הייתי מג"ד, תפקיד שעשיתי כ-12 שנה. בשנת '96 עזבנו את הקיבוץ אבל נשארו בצפון. לפני 19 שנה הגענו לכפר ורדים והיום אני עובד במפעל של קיבוץ געתון. תחביבים, לצלם ולטייל. אני חי את הסיפור שלי במלחמה, קורא את כל הספרים שיוצאים עליה ומסמן לי הערות. כתבתי לעצמי גם את הסיפור שלי, לעשות סדר בראש. חשוב לי לתחזק את הזיכרון. יש פה משהו אובססיבי, פוסטטראומתי, אין ספק בזה, אבל זה לא מפריע לי, להיפך, זה חלק ממני. גם את הנשים והילדים שלי לקחתי לחרמון, לספר להם מה עבר עלי שם. זה אני. "אני חושב שכיבוש החרמון (ע")

במבי, מסדר חשיפת הדגות חששות, מלא מתח, לא משוחרר. תמיד חשתי שהוא מנסה להוציא ממני עוד טיפת מידע ותמיד חזר רתי באוזניו שוב ושוב על הגרסה שלי. הוא אמר לי אתה כמו בן שלי, אבל כבר לא הייתי יכול להשתחרר מהטראומה של החקירה ההיא בעכו. בפגישה האחרונה הוא כבר דיבר על השם הרע שיצא לאנשי המוצב, שכאילו ברחו ונפלו בלי קרב. הרגשתי כמה הוא מאוכזב וכועס על המערכת, על הקצונה הבכירה, איך הם בורחים מאחריות. במבי נמצא מת בסוף המלחמה. אחרי כיבוש הח'רמון לנטש עלה לשם עם שבוי סורי שהראה לו איפה הם קברו אותו. ככה הוא מצא אותו. אני כנראה הייתי בשבילו מן חוט מקשר עם הבן שלו שהיה מאוד מיוחד עבורו, והוא לא הצליח אח"כ להתגבר על האובדן. "בקשר אליו ואל במבי יש דבר אחד שאני עד היום מכה על חטא. כמה שנים אחרי המלחמה קראו לי לפגישה עם האלוף דני מט. באיתי אליו והוא שאל אותי אם לדעתך צריך להעניק צל"ש לבמבי, כי חשבו על זה. הייתי אז צעיר וטייפ פש ואמרתי שלדעתי הוא עשה את מה שכל אחד היה צריך לעשות. לא המלצתי וזו הייתה טעות ענקית. הייתי צריך להגיד ישר בטח. תן לו צל"ש! הוא בא לטפל בי והוא היה חייב לעשות את זה. הוא היה יכול לברוח אבל הוא בא אלי ונהרג עלי אז ברור שמגיע לו צל"ש. זו הייתה טעות קשה שעד היום אני נושא איתי.

"למרות הפציעה חזרתי די מהר לצבא. אפילו לא הורידו לי פרופיל. האריכו לי את השרות בחצי שנה ואז ניצלתי את ההזדמנות ועליתי שוב לחרמון. החלטתי שאני עושה את זה למרות ההתרגשות. השתחררתי באמצע '74 ומהר מאד התחתנתי ונולדו לי בן ובת. ב-'82 התחתנתי פעם שניה, עם איריס, ממנה התאלמנתי לפני שנתיים ויש לי ממנה עוד 3 בנים. למדתי הנדסה כימית בטכניון והייתי בצוות ההקמה של מפעל 'עדשות חנינה'. בהמשך עבדתי בו והייתי גם מנכ"ל המפעל. עברתי גם בבגרות והייתי מורה של חברת נוער בקיבוץ. השתקמתי פי-

יום אחד הגיעו לעכו שני חבר'ה מענף היסטוריה בצה"ל והתחילו לחקור אותי על במבי. סיפורי שבמבי נהרג לידי והם התחילו לשאול שאלות ולהטיל ספק בכל מה שסיפורתי.. לנטש, (אבא של במבי), היה אז ראש ענף היסטוריה בצה"ל. הוא היה באטרף למצוא כל בדל מידע עליו והוא שלח אותם אלי. הם חקרו אותי ממש באגרסיביות. אתה רופא? לא. אז אין אתה יודע שהוא מת? למה לא טיפלת בו? למה השארת אותו שם? ולי כבר ממילא היו רגשות אשם קשים, וזה רק הגביר את הכל.

מבוהל, הייתי מסטול ומת להשתין. הגענו לבי"ח זיו ושם כבר עמדו מאות מתנדבים שהתנפלו על כל פצוע שהגיע. הייתי אחד הפצועים הראשונים שהגיעו לשם. לקחו אותי מיד לצילום ומשם לניתוח, הכניסו לי את המעיים פנימה ואז הסתבר שהפציעה לא כל כך קשה כמו שחשבו. בדרך נס הכדור שנכנס לא פגע באף אבר חיוני.

"התעוררתי מהניתוח לעולם רגוע, מתנדבת תיכוניסטית ליטפה לי את הפנים. בערב הגיעו ההורים שלי מח'ניתה. נשארתי בבי"ח 10 ימים ומשם עברתי לבית החלמה בעכו. שם כבר התחלתי להיות מודע למה שקורה במלחמה, לכל האסון הזה. התחברתי שוב לאקטואליה, כבר לא הייתי אפאטי ומרוכז רק בעצמי. אבל אז התחיל מחול שדים אחר, עם אברהם אילון (לנטש), אבא של במבי."

הסיפור על במבי

"יום אחד הגיעו לעכו שני חבר'ה מענף היסטוריה בצה"ל, התיישבו מולי והתחילו לחקור אותי על במבי. סיפורי שבמבי נהרג לידי והם התחילו לשאול שאלות ולהטיל ספק בכל מה שסיפורתי. לנטש היה אז ראש ענף היסטוריה בצה"ל בדרגת אל"מ. באופן מובן הוא נכנס לאובססיה בקשר לבן שלו, שנחשב אז נערד. הוא היה באטרף למצוא כל בדל מידע עליו והלך בעצמו לראיין שבויים סורים בבתי חולים. מישהו שם אמר לו כנראה שמצאו את במבי חי בבוקר. אבל לנטש הטיל ספק בהכל, גם בגרסה שלי וגם בגרסה שלהם. הוא שלח את שני החבר'ה האלה אלי והם הושיבו אותי מולם וחקרו אותי ממש באגרסיביות. אתה רופא? לא. אז איך אתה יודע שהוא מת? למה לא טיפלת בו? למה השארת אותו שם? ולי כבר ממילא היו רגשות אשם קשים, וזה רק הגביר את הכל.

"הפגישה הזאת עוררה אצלי אנרגיות עצום כלפי לנטש, שנשאר ולא עזב אותי כל השנים, למרות שאח"כ הוא מאוד ניסה להתפייס איתי. אחרי המלחמה הוא היה מירי פעם מתקשר ומבקש שניפגש. פעם במשרד שלו ופעם בבית. תמיד באתי אליו כמי שכפאו שר. מלא

היה לי משהו אחר לעשות. ככה לאט לאט התקרמתי בהליכה כפופה, מחזיק את המעיים. רציתי להגיע לרכבל התחתון וכל הזמן חשבתי איך לא להתגלות. לדעתי נפצעתי בסביבות תשע בערב והגעתי לרכ'בל התחתון סביב 5 בבוקר. כל הזמן הייתי בתנועה ומירי פעם עשיתי הפסקות. באחת מהן ראיתי את כל הגולן בוער למטה.

"כשהגעתי לקרבת הרכבל התחתון, היה עדיין חושך ובכוונה האטתי את הקצב. הגעתי עד 200 מ' משם וחזיתי לאור כדי שלא יירו עלי. היה שם טנק שלנו וכמה חיילי גולני. כשהשבתי שאפשר הזדקפתי על הכביש ונפנפתי עם הידיים למרות שהיה לי קשה להרים אותן. התקרבותי אליהם עם ידיים למעלה והם באו אלי ולקחו אותי. השכיבו אותי על אלונקה והתחילו לטפל בי. התייחסו אלי כאל פצוע קשה, אבל לא הצליחו להכניס לי אינפוזיה. אחרי כשעה לקחו אותי בוחל"ם לתאג"ד שהיה למטה בבונקר ליד הכפר מסעדה. הדרך לשם שלר קחת בר"כ חצי שעה לקחה הפעם כמה שעות. באחת העצירות בדרך עלה מישהו לוחל"ם, זה היה אריק שקולניק מחנינה, שהיה אז בסיירת גולני. זאת הייתה מין פגישה מוזהר והוא אמר לי שהם הולכים לעלות לחרמון לכבוש אותו חזרה. אח"כ גם הוא נפצע בניסיון הכיבוש הראשון.

"כשהגענו לתאג"ד הייתה שם היסטריה מוחלטת. הגיע אלי רופא וניסה להרגיע אותי וזה באמת עזר. נרגעתי. הוא דאג כי הוא לא ידע מה נפגע אצלי בפנים אבל מה שקצת הרגיע אותו זה שעבר הרבה זמן מאז הפציעה ואני עדיין בסדר. הוא רצה שיפנו אותי במסוק לבי"ח בצפת, אבל אי אפשר היה להנחית שם מסוק אז העמיסו אותי על קומנדקר עם חייל מלווה וככה נסענו לצפת. בדרך החליפו לי 8-7 אינפוזיות. זה היה יום ראשון והיה מצב ממש קריטי בגולן. באזור גשר בנות יעקב ראיתי שיירות עצומות של טנקים שלנו. אלה היו כבר מילואימניקים שהתכוננו לעלות לרמה וזה היה מראה מאוד מעורר. אני זוכר את המבטים המבוהלים שלהם לתוך הקומנדקר, אבל אני כבר לא הייתי

פסטיבל אבו גוש: מקהלת הגליל העליון תציין 40 שנה לקיומה

מקהלת גליל עליון. תשתתף בפסטיבל עם האופרה אורפאוס ואורידיצ'ה מאת גלוק

מקהלות קיבוציות תפתחנה את פסטיבל אבו גוש ה-54 ביום שישי 28.9 בכנסיית קריית יערים. מקהלת הקיבוץ הארצי בניצוחו של יובל בן עוזר תשיר את המתאוס פסיון מאת באך, ותארח את זמר הטנור הגרמני גרנוט היינריך. המ-תאוס פסיון, מתבסס על ההרמוניה של שירת סולנים ומקהלה בארבעה קולות בליווי תזמורת. סולנים נוספים בקונצרט הם הסופרן יעלה אביטל הברישון יואב וייס והבס דניאל פורטנוי.

מקהלת הגליל העליון החוגגת 40 שנה לקיומה, תשתתף בפסטיבל עם האופרה אורפאוס ואורידיצ'ה מאת גלוק. מקהלת הגליל העליון מורכבת בעיקרה מחברי קיבוץ צפוניים במיוחד, ומנצח עליה רון זרחי. המקהלה הוקמה ב-1978 על ידי המנצח סטנלי ספרבר, עוד ני-צחו עליה אהרון חרל"פ, ורונקה בלומברס-בל ואמיר ברנהרד. כבר למעלה מ-33 שנה שרון זרחי מנצח עליה. זרחי, בן קיבוץ גניגר, בוגר המחלקה לניצוח וקומפוזיציה באקדמיה למוזיקה באוניברסיטת תל אביב והתמחה בגרמניה בביצוע מוזיקה מוקדמת. מנהל המקהלה אמוץ אור מעיד כי הוא מהמנצחים הטובים בארץ, המביא את המקהלה לרמות ביצוע גבוהות מאוד. פסטיבל אבו גוש שמפיק גרשון כהן, לשע-כר חבר קיבוץ כברי, מאפשר לבוא לקונצרטים

עושים את הלילה עם כ-100 אמנים

פסטיבל האמנות 'מתחת לפנס' בגבעת חביבה יפתח לקהל הרחב

מתחת לפנס. לאורך מסלול הליכה רגלי ידלקו מעל 80 פנסים ויצגו כ-100 אמניות ואמנים

פסטיבל האמנות הרב-תחומי 'מתחת לפנס' יתקיים במהלך חול המועד סוכות (25-26 בספטמבר), בגבעת חביבה - מועצה אזורית מנשה.

השנה הפסטיבל מציג מקבץ תערוכות אמנות, לצד יום מלא מבוקר עד לילה של פעילות אמנותית מחוץ לקופסא ובערבים - גולת הכותרת: לאורך מסלול הליכה רגלי באורך של כ-500 מטרים, ידלקו מעל 80 פנסים ויצגו כ-100 אמניות ואמנים מתחומים שונים: שירה, אמנות פלסטית, וידאו ארט, מוזיקה, תיאטרון רחוב, ריקוד, שירה, הקראת שירה, מיצגים אישיים וקבוצתיים, סטנדרט ועוד. השנה יכולה הפסטיבל מתחם קמפינג ללא תשלום לטובת המבקרים ואפשרות לינה בחדרים (בתשלום).

במסגרת הפסטיבל יתארחו מספר להקות שונות ביניהם להקת Full Trank בהופעה וייערך מופע תחת השם 'כאן קול השלום' עם הזמרת מאיה יונה ואמנים נוספים שירים שלום לרגל עשור לאייבי נתן. האמן יאיר גרבוז ייקח חלק בתערוכה ושיח בגלריה לשלום בגבעת חביבה, גלריית

יוסי משה לראשות מועצת מטה יהודה

הסקרים קובעים - יוסי משה מוביל לראשות המועצה ומנצח כבר בסיבוב הראשון

הציבור קבע - רק יוסי משה יביא את השינוי המיוחל יתר המועמדים ינציחו את הקיפאון

יוסי
משה

ב-30/10
מצביעים

אחריות מניסיון!

הצטרפו להצלחה והיכנסו לאתר m-yehuda.co.il

מעורב קיבוצי

כעשרים קיבוצים הצטרפו עד כה לפורום הקיבוצים למעורבות חברתית שמקדם יוזמות קהילתיות ברחבי הארץ. הפרויקט המשמעותי הראשון שלו, שכבר יצא לדרך, הוא הקמת המכינה הקדם-צבאית רעות שביחיעם • ראשת הפורום דניאלה לבנסארט (כרמים) מאמינה שזו העת של עוד קיבוצים להצטרף למעגל העשייה: "צריך לקום עכשיו, לאחד כוחות ולייצר שינוי במציאות הישראלית"

"רואים בפורום גוף חשוב שיוכל לעזור להשיב את צעירי הקיבוצים וההתיישבות העובדת חזרה אל קדמת הבמה בישראל"

מקורב. כמי שבאה מבחון, מצאתי המון ערכי יסוד מושג-רשים של דמוקרטיה, שוויון, וערכות הדדיות. ארגון מובנה. מנגנון קבלת החלטות ברור. קואופרטיב, שבנוי למשימתיות. כשהגעתי לכנס ההנהגות הראשון, ונכנסתי לחדר מלא בעלי תפקידים - פגשתי קבוצה גדולה של אנשים שמחזיקים באותם ערכים, ומאחוריהם - כמה עשרות אלפי אנשים. זה לא דבר של מה בכך. בשנים האחרונות הערכים האלה נשחטו חקים בחברה שלנו, ולתנועה הקיבוצית יש חובה לעמוד יציב, להרים ראש, ולא רק להגן על הערכים האלה, אלא באופן אקטיבי להפיץ אותם ולחזק אותם בחברה שלנו. אין שום סיבה שלציונות הדתית למשל יהיו מכיונות קדם-צבאיות, ולתנועה הקיבוצית - אף לא אחת. אני מאד שמחה על כך שהפרויקט הראשון שהפורום תמך בו הוא הקמת מכינה. יש כאן אמירה - היינו ועודנו גוף גדול ומאוחד, ואנחנו מסמנים כיוון. בכנס ההנהגות לפני שנתיים, התקיים פאנל שעסק בעשייה חברתית ומקומה של התנועה הקיבוצית. בין הדוברים היו מיכאל ביטון ראש העיר של ירוחם, אביטל בלונדר, מנכ"לית ג'ינדאס פרויקט ייחודי של התחדשות עירונית בלוד, ועוד. שמעתי בבירור מסר לתנועה הקיבוצית - חסרים אתכם. בשנה האחרונה, מאז הקמת גות האחרון, פגשתי הרבה מאד מנהלי ומנהלות קהילה. התרשמתי באופן ברור שהקייבוצים אינם שואלים - "האם לעשות?" - הם שואלים "מה לעשות?". והקיבוצים עושים הרבה, כל אחד באזור שלו, חלקם במשך שנים רבות. **יש קיבוצים שניגדו - אנחנו תורמים לקהילה ומדינה בדרכים אחרות. מה חשיבות הפורום?**

רבות ותרומה לקהילה הכלל הישראלית ולהיות חלק משפיע בתוך החברה במדינה, והשני לעשות משהו משפיע על הדימוי של חברי הקיבוץ בעיני עצמם. האפשרות להיות בצד התורם, בצד החזק והמחזק זה מאד חשוב. כל אחד עושה בסביבה הקרובה וזה חשוב, אבל אם לא נעשה משהו הרבה יותר רחב - כגוף, אז לא נוכל לחזור למקום של ההשפעה. לשמחתי, מחלקת הצעירים של התנועה עושה עבודה נפלאה בעניין. אנחנו בקיבוצים מחנכים מגיל מאד צעיר לעשייה חברתית ותורמה, אני מחנכת אם הילדים לא יראו את ההורים שלהם עושים ומנדיבים הם לא יעשו בעצמם". **ואת רואה את גברעם ממשיכים ומשתלבים בעשייה למען החברה בישראל?** "בוודאי, השלב הבא יהיה במ"קביל לפעילות הרחבה בפורום לחבר את הקהילה לעשייה משותפת למען החברה באופן מעשי ולא בתרומה כספית". **דניאלה חוזרים אלייך, איך את בכלל הגעת לעניין?** "נחשפתי לפורום בשלבים הראשונים שלו, דרך היותי חברת מזכירות התנועה. "הצטרפתי לקיבוץ כרמים בצ"פון הנגב, לפני 12 שנים. גדלתי בירושלים, חייתי לא מעט שנים בתל אביב, ואז עשינו מעבר משפחתי חד לכרמים. מיד אהבתי את 'הקיבוץ המתחדש'. מודל ששמר בעיני על הערכים החשובים של הקיבוץ, והצליח להתאים את עצמו לזמנים. קיבוץ של המאה ה-21. לפני קצת יותר מעשור, כשה"תחלתי לעבוד כמנהלת קהילה או - מזכירת קיבוץ כינוי שאני מעדיפה" פגשתי קיבוצים שהיו בשלב של לבכות את הפרידה מהשיתופיות. תחושה כואבת שהקיבוץ החדש, אינו קיבוץ ממש. כמובן שמדובר בתהליך שינוי מורכב, שהיום אני מכירה

הקיבוצית. 100% מהכספים של הקיבוצים, מועברים ישירות לפרויקטים. ללא מנגנון מסור-בל, וללא תקורות". **יערה טופל - כהן (קרית ענ"בים) שמנהלת את הקהילה בקיבוץ גברעם: "אחרי שע"ברנו, כולנו לקיבוצים וכתנועה את שנות המשבר הגדול, שנים שכל קיבוץ היה עסוק בעצמו, היום הקיבוצים הרבה יותר**

ולקחת חלק פעיל בעיצובה של החברה בישראל. באמצע"עות פורום הקיבוצים המעורב"בים הצלחנו השנה לבסס את התכנית ולגייס מלגאים לשנת תשע"ט. אנו רואים בפורום גוף חשוב שיוכל לעזור להשיב את צעירי הקיבוצים וההתיישבות העובדת חזרה אל קדמת הבמה בישראל". הפורום הכולל עד היום 20

30 חניכות וחניכים בוגרי כיתה י"ב החלו בתקופה האחרונה את מכינת "רעות" של התנועה הקיבוצית וארגון "הח"ל"ץ". המכינה לא יכולה היתה לקום ולפעול ללא מימון של פורום הקיבוצים למעורבות חברתית, שהוקם ממש לפני שנה והחליט לממן את הקמת המכינה ב-100,000 ש"ח, בנוסף לסכום זה תרם קיבוץ שמיר 50,000 ש"ח נוספים. **אבישי בן-אהרן רכז מעורבות בחברה הישראלית בתנועה הקיבוצית, ומי שיזם ביחד עם תנועת החלוץ שהוא עומד בראשה את הקמת המכינה מוסיף: "הפורום הוא משאב יוצא דופן שמאפשר לתנועה ולגופים הקרובים אליה לפתח יוזמות חדשות ולחזק מהלכים חשובים של שינוי חברתי בישראל, יש פה פוטנציאל אדיר של איגום כוחות ומשאבים ויכולת למנף פעולת של קיבוצים או של התנועה לרמה ארצית רחבה ומשמעותית. אנחנו מקווים מאוד שעוד קיבוצים יצטרפו למהלך וביחד נבנה מוסדות וגופים חברתיים שפועלים ביחד לשנוי חברתי בישראל".** פרויקט נוסף שהוקם על-ידי **נחשון אלוני (עין החורש)** וקבוצת צעירים בוגרי שנת השירות של התנועה הקיבוצית ויכול להמשיך ולפעול תודות לתרומה מפורום הקיבוצים המעורבים הוא פרויקט יה"ב. לדברי אלוני: "הקמת יה"ב נבעה מההבנה כי התנועה הקיבוצית משלחת מדי שנה אלף ש"שיניים, ביכולתה לחנך את הנוער בצורה אשר תדחוף אותם להתגייס לשירות משמעותי, לתפקידי קצונה ופי"קוד ולאחר מכן תפקד כסוכני שינוי בחברה הישראלית. אחת ממטרות הפעילות של התוכנית היא ליצור מחדש את הזיקה של הצעירים לרעיונות של תנועת העבודה, הציונות וה"לוציות ולעודד אותם לפעול

"הקיבוצים שחברים עד כה בפורום הם מגוונים באופיים, אך המשותף להם הוא שהם קיבלו החלטה שעשייה חברתית היא משימה לאומית וקיבוצית בעת הזו". אומרת לבנסארט.

חזקים - כלכלית וחברתית, ולתפיסתי, היום יותר מתמיד הזכות והחובה להשפיע על הסביבה שלנו. **מדוע החלטתם להצטרף לפורום?** "נחשפנו לפורום, המנהלת העסקית של הקיבוץ, פאולה בן גל, ואני בכנס ההנהגות האחרון. נכון, כל קיבוץ כל שנה בוחר את התרומה שלו לקהילה, אבל ראינו לנכון לה"צטרף למשהו רחב יותר, מתוך המחשבה שכל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן, החיבור הזה מגדיל את מעגלי ההשפעה וחשוב לנו להיות במקום כזה. התרומה לכלל הציבור הישראלי הוא שלב טבעי נוסף בתהליך שעוברים אצלנו בגברעם ובתהליך שעוברים הקיבוצים. אנחנו, הקיבוצים חייבים לתפוס שוב את מקומנו בחברה הישראלית - מקום חזק ומשפיע". **ומה ראתי בעיני רוחך כפעי"לות החשובה של הפורום?** "כשנכנסו לפורום אני חשבת על השפעה בפריפריה, באזור שלנו, ואני חושבת שיש לזה שתי מטרות - ראשית מעור

קיבוצים ובראשו עומדת דניאלה לבנסארט (כרמים) שם לו למטרה לאגם משאבים כספיים ממספר רב כמה שיותר של קיבוצים על מנת לתרום לפרויקטים לקידום החברה הישראלית. זאת על מנת להתחיל מהלך בעל פוטנציאל להשפעה ארוכת טווח על התנועה הקיבוצית והחברה הישראלית כולה. הקיבוצים הראשונים שהצטרפו לפורום הם שמיר, משמר העמק, רביבים, בארי, החור-תרים, כרמים, שער העמקים, משאבי שדה, יזרעאל, גברעם, להב, נוה איתן, רמת רחל, יגור דליה, להבות חביבה, ורבידים. "הקיבוצים שחברים עד כה בפורום הם מגוונים באופיים, אך המשותף להם - הוא שהם קיבלו החלטה שעשייה חברתית היא משימה לאומית וקיבוצית בעת הזו". אומרת לבנסארט. והיא מוסיפה: "חודשים ספורים לאחר הקמתו השלים הפורום בהצלחה וביעילות סיבוב תמיכה ראשון לשנת 2018 בסכום של מעל 200,000 ש"ח. יעדי התמיכה הם פרויקטים מחוללי שינוי, ברוח ערכי התנועה

שנה טובה מביטוח חקלאי!

(אנחנו כאן בשבילכם גם בתקופת החגים וחול המועד)

מוקד השירות

***8088**

מוקד מכירות וחידושים

***8654**

www.bth.co.il

ביטוח חקלאי

כי בעצם זה שלך

"אנחנו בקיבוצים מחנכים מגיל מאד צעיר לעשייה חברתית ותרומה, אם הילדים לא יראו את ההורים שלהם עושים ומנדבים הם לא יעשו בעצמם"

"הקיבוצים אינם שואלים - האם לעשות?". הם שואלים "מה לעשות"

יש כל־כך הרבה כוח בל־פעול יחד. עצם ההחלטה לפעול יחד, כבר מהווה מכפיל כוח. באמצעות החלטה אחת להצטרף לפורום, כמה פלטפורמה שלמה של עשייה, היכרות עם פרויקטים, יצירת שיתופי פעולה, ועמידה איתנה משותפת. התנועה הקיבוצית היתה תמיד תנועה משימתית. פעילות של קיבוצים בודדים, אין כמוה כפעילות מתואמת, ומאוחדת. הפעילות דרך הפורום מאפשרת גם להגדיל את הסכומים שמושקעים - לצרף משקיעים נוספים, ולעמוד בתנאים לתמיכת הרשות המקומית, או המדינה.

ואיך זה בדיוק עובד?

"הפורום בנוי כך שכל קיבוץ שמ־צטרף, מקצה 10,000 ₪ לשנת התקציב, עבור פרויקטים שייבחרו בהמשך על ידי נציגי הפורום. מעבר לכך, קיבוצים שיכולים ורוצים, מש־קיעים סכום גדול יותר. כך למשל קיבוץ שמיר החליט השנה, להשקיע סכום נוסף מתקציבו למכינת רעות, דרך הפורום.

ההצטרפות לפורום לא צריכה להחליף את הפעילות הקיימת של הקיבוצים, להיפך - קיבוצים שכבר תומכים בארגונים או פרויקטים מוצ־לחים, יכולים לחשוף את העשייה הזו בפני הפורום, ודרך הפורום להגדיל אותה פי כמה. בהמשך נרצה לראות פרויקטים שמעריבים את חברי הקיבוצים."

אני נשאלת גם על פשר החיבור עם התנועה. לחלק מהקיבוצים יש משקעים מן העבר בקשר לתנו־עה הקיבוצית, ולעתים גם ציפיה־שאם הקיבוצים משלמים מסים, "שהתנועה תעשה את הפעילות".

התנועה לא תחליף את העשייה של הקיבוצים - הקיבוצים צריכים לפעול בעצמם. מה כן? החיבור של הפורום עם התנועה הוא של שיתוף פעולה הדוק, באמצעות אגף צעירים ומעורבות בחברה שקם גם הוא לא מזמן, ומקדם את החלטת התנועה לפעול להגברת ההשפעה והמעור־בות של הקיבוצים בחברה.

אז מה עכשיו?

האתגר של הפורום כעת הוא לחבר

אליו עוד ועוד קיבוצים. התנועה הקיבוצית מתעוררת לחיים, ומוצאת שהגחלת בוערת. מערכות החינוך של התנועה, תנועות הנוער, מפעלי שנת השירות בתנועה ומ־חוצה לה, אלה קיימים כל הש־נים האלה, ומחנכים את הצעירים לעשייה. הקיבוצים יכולים ונקראים! לקום עכשיו, לפעול יחד ולאגם משאבים כספיים ואנושיים, ללבות את הלהבה. לאחד כוחות ולייצר שינוי במציאות הישראלית.

אנחנו מקווים שעוד ועוד קיבוצים יגידו: רוצים אנחנו, וישלחו לפורום נציג. משם־הדברים מתגלגלים הלאה - הודות לפעילים בפורום ובכל קיבוץ, וגם לאנשים שיוזמים את הפרויקטים ומובילים אותם. אני קוראת למקבלי ההחלטות־צרפו את הקיבוצים שלכם לפורום, ולחברי הקיבוצים־בקשו ודרשו מקיבוצכם להצטרף.

צוות ההיגוי של הפורום ואני, נשמח מאד להגיע להנהלות של קיבו־צים ששוקלים הצטרפות, לספר על הפורום ולענות על שאלות. הקי־בוצים נאבקו על הקמת המדינה. עכשיו הזמן להיאבק על דמותה. אל נמעיט בכוחנו. עת לפעול."

גיל לין, המשנה למזכ"ל התנועה הקיבוצית, מסכם: "במקביל להח־טה שהתקבלה בוועידת התנועה הקיבוצית, בה הוחלט כי הקיבוצים והתנועה יפעלו להגברת מעורבו־תם והשפעתם בחברה הישראלית, חיפשנו דרכים על מנת לאפשר לקיבוצים שרוצים "לעשות יותר" לפעול במשותף על מנת להשיג השפעה מצרפית גדולה ומשמעו־תית יותר. הפורום הוא גישה חדשה לנושא השותפות בין הקיבוצים. כל קיבוץ החבר בפורום מחוייב למיני־מום תרומה, אבל אנו מעודדים את כל הקיבוצים לתרום יותר בהתאם ליכולתם ורצונם להיות מעורבים ולהשפיע. זוהי גם הגישה המקובלת כיום בקרנות פילנתרופיות ובגופים רבים אחרים בהם התורמים מעו־ניינים להיות מעורבים באופן ישיר בקביעת ייעוד התרומה."

שורה ראשונה

הן צדקן אינו בהכרח אין צדקו של זולתך.

המתנגדים העקרוניים

המתנגדים העקרוניים נחרצים בהתנגדותם. עצם העניין אינו מעניינים. הם - בהתנגדותם. התנג־דות נחרצת, נמרצת. הם מתנגדים, כי הם כועסים על הזולת באשר הוא. על החיים באשר הם. עולמם ומלואם - כעס והתנגדות. בהצבעה על (כמעט) כל נושא שהוא צפויה התנגדותם. הם נמנים עם קומץ המהווה את הגרעין הקשה של ההתנגדות. התנגדותם - אומנותם. שגרתם. התנגדותם צפויה וודאית כמו זריחת השמש ושקיעתה. ביום שבו יהפכו את עורם ויצביעו בעד - ובכך ישחררו בעיקר את עצמם מכבלי התנגדותם - אות וסימן הוא כי נפל דבר בעולם שהתהפך על פיו, על פיהם.

תכנון

את מקומה של ועדת תכנון, תפסו מתכנני הבתים הפרטיים של מי שבונים בתים חדשים בקיבו־רים. היבט זה של ההפרטה משפיע באופן ניכר על חזונו של הקיבוץ. השוני בין הבתים משקף שוני בכל תחום שהוא בחיים. שבירתה של האחידות מבטא את שברונו של השוויון. הקיבוץ נמצא במקום אחר, בזמן אחר. מיקומם של הבתים נראה יותר אקראי, על בסיס מקום פנוי, מאשר מתוכנן. בונים היכן שיש מקום, היכן שאפשר.

מלך זולו בקיבוץ

ודאי לא הייתי היחיד ששפשף עיניו למקרא הידיעה על אודות ביקורו בישראל של זולקה מת'וונה, מלך זולו, שהגיע, יחד עם קבוצה של 25 מנהיגים מדרום אפריקה, להתארח במלון של קיבוץ לביא. לא נדרשתי לזמן רב כדי להשיב לעצמי היכן פגשתי בראשונה את מלך זולו: בספרו של הסופר והמאייר נחום גוטמן (אשר ספרו על המלך היה ספרו הראשון כסופר) "בארץ לובנגולו מלך זולו". הרקע לכתבת הספר היה מסעו של נחום גוטמן לדרום אפריקה, כדי לצייר את דיוקנו שלמי שהיה אז ראש ממשלת דרום אפריקה יאן כריסטיאן סמאטס. עם סיום תפקידו טייל וערך מסע ספא־רי. לבקשת מי שהיה עורך העיתון "דבר לילדים", יצחק יציב, הוא שלח מכתבים מאוירים, אשר פורס־מו בשבועון בהמשכים. כפי שקורה לא אחת-המכתבים תכפו ותפחו והפכו לספר הרפתקאות שרובו ככולו פרי דמיון. זולו האמתית אינה מדינה אלא קבוצה אתנית גדולה, אשר מספר תושביה הוא כשבעה מיליון וחצי בני אדם, אבל מתברר, כי גם להם יש מלך. כפי שקורה לא אחת, המציאות עולה על כל דמיון או, לכל הפחות, משתווה לו, וכך, באחד מגילוייה, הופיע מלך זולו בשר ודם במקומותינו. לפי מה שנכתב, המלך ופמלייתו היו צנועים וסירבו להצעה לשדרג את תנאיהם במלון הקיבוץ, שבו התארחו מאחר שהם - ממש כמונו, לא? - דוגלים בשוויון. אחד מחברי הפמליה אמר למארחו, מנכ"ל המלון, שלום אשכנזי, כי יש לו חלקת אדמה ושני טרקטורים בכפר וכי הוא רוצה שהוא יגיע לביקור ויסייע לו בהקמת קיבוץ. עוד חזון למועד? אם יש חזון, ודאי יימצאו המועד והמגשימים.

הכנרת

כמו מלכה שנושלה מהכתר, איבדה את מלכותה ואת נכסיה, כך גם הכנרת. הוי כנרת שלנו. מה היא הכנרת - ים? ימה? אגם? יהיה שמה אשר יהיה, לפנינו סיפקה כרבע מצריכת המים, כיום כשני אחר זים באומדן נדיב. מאתיים ומשהו מטר מתחת לפני הים, מעוררת הכנרת, הנחשבת לימה המתוקה הנמוכה ביותר בעולם, בעיקר זיכרונות וגעגועים לימים היפים שידעה, שהפכו אותה לשורות שירים הנמנים עם נכסי צאן הברזל של הזמר העברי. היא ממשיכה להתייבש, מפלסה מוסיף לרדת. מה יהיה בסופה, האם יהיה כסופו של אגם החולה? יחי ההבדל: את אגם החולה ייבשו בשנות השישים של המאה שעברה ידי אדם ומכונותיו. את הכנרת עלול לייבש הטבע.

שכונה

למלה שכונה יש קונוטציה שלילית. היא רווחת בשפה בהקשר של פריפריה, שיכוני עולים מארצות המזרח, עזובה, הזנחה, איכות חיים ירודה, צפיפות, תשתיות רעועות ועוד. מצליחנים רבים מתחילים את סיפורם ב"גדלתי בשכונה", משל היו שתי מלים אלה אות וסימן להצלחה כנגד כל הסיכויים. צירוף המלים "שכונה קהילתית" מאיר את המושג הזה באור אחר. הוא טבוע בחותם השינוי שעברה התנועה הקיבוצית ונוסף עליה משהו מהרוח המרעננת של ההתחדשות.

שיחה בקפה

"אני לא זוכר את השם שלה. זה שם של בושם. היה לה ריח של יסמין אבל אני לא סגור על זה."

שורה תחתונה

ילד ערבי בשם אחמד, מדגמן עבור אחת מחברות ההלבשה. בסוכנות הפרסום שינו את שמו לאדם, כי אחמד, מתברר, לא מוכר.

הממלכה הקסומה

דמויות מרכזיות של דיסני במוזיאון בית אורי ורמי נחושותן. אמנים/ות: בת חן אברמוביץ', מירוסלב בלקה, גיא גולדשטיין, חמודי ג'נאם, מארק דיון, אורי הולבן, אתי יעקובי, אורית ישי, ארז ישראל, פול מקארתי, מיכל נאמן, רועי רוזן, נטעלי שלוסר

פול מקארתי. הדילמה של פינקו, אף צינור 1994

ארז ישראל, פיטר פן 2018

אורית ישי

נטעלי שלוסר. אוצר: אבי לובין. פתיחה: שבת 15.9.18, בשעה 12:00 באירוע הפתיחה: מופע מוזיקלי של אורי הולבן, Buddy / No Body Holy & the Crickets נעילה: שבת 29.12.18, שעות פתיחה: ב'ה' 15:00-10:00, ו' ושבת 14:00-10:00, בימי א' המוזיאון סגור. אפשר לתאם ביקור במועד אחר. דוא"ל: uriandrami.museum@gmail.com

חודש תפתח במוזיאון בית אורי ורמי נחושותן התערוכה 'הממלכה הקסומה', בה יוצגו עבודות של אמנים ישראלים ובינלאומיים שעושים שימוש בדמויות מרכזיות של דיסני או בהשראתן. את התערוכה אוצר אבי לובין, מי שנבחר לאחרונה לאצור את הביתן הישראלי בביאנלה בוונציה (תערוכתה של איה בן-דוד) וכן לשמש כאוצר החדש של גלריית המדרשה (הירקון 19) בתל אביב.

סרטי דיסני היו לאורך השנים מקור השראה פורה לאמנות וגם לפילוסופיה. העיבודים בדיסני היו מרכזיים למשל בגיבושם של רעיונות כמו סימולקרה ואנימיזם. באמנות, דמויות כמו מיקי מאוס ודונלד דאק הופיעו כבר בעבודות של אנדי וורהול ורוי ליכטינשטיין. הן היו קשורות לא פעם בספקטרום לים כמו "אוצרות מן הספינה הטרופה לא-תיאמן" - הפרויקט המגלומני שהציג דמיאן הירסט בוונציה ב-2017, או "דיסמלנד" (Dismaland) - פארק שעשועים לכל המי שפחה שאינו מתאים לילדים, שהקים בנקסי על חורבותיו של פארק שעשועים נטוש על חוף בריסטול בבריטניה. גם בהקשר המקומי הופיעו לא פעם לאורך השנים דמויותיהם של פינקו, שלגיה, פיטר פן וחבריהם בעבודות של אמנים ואמניות עכשוויים.

התערוכה 'הממלכה הקסומה' יוצרת מרחב של ממלכה קסומה/מסויטת באמצעות הופעתן של דמויות המזוהות עם אולפני דיסני, אלא שבמקום האשליה של הקסם מופיעים בה המיוזגניה, האלימות, הפורנוגרפיה והגורעל, באופן שמדגיש דווקא את האשפה המגנטית, את הדחפים הברבריים ואת המערכות הצרכניות והאידיאולוגיות שנמצאות ברקע. בתערוכה מציגים 13 אמנים ואמנים, שחלקם יצרו עבודות חדשות במיוחד עבורה.

בחלל התערוכה, לצד העבודות, מוצגות שלוש סכיכות שמטשטשות את הגבול בין תערוכה לבין פארק שעשועים - חנות, במת הופעות ופינת מדיטציה. הראשונה כוללת גלויות של רועי רוזן, מדבקות של חמודי ג'נאם ופסלונים של בת חן אברמוביץ' ואורי הולבן. שתי הסכיבות הנוספות הן עבודות חדשות של הולבן: פינת המדיטציה שיוצרת מעין מפלט לרגע מהאלימות והוולגריות של התערוכה, ובמת ההופעות שהיא טייק על הרכב הרוק Buddy Holly & the Crickets, משחק מילים מגדרי שיוצר הולבן בשמו של באדי הולי ותגובה לג'ימיני הצרצר המוסרני, מצפוניו של פינקו בסרטם של אולפני דיסני. במהלך התערוכה הולבן יופיע על הבמה מספר פעמים עם מופע שמש לב שירי דיסני עם שירים של באדי הולי. התערוכה כוללת תכנים קשים לצפייה ודימויים שעלולים להיתפס כבלתי מתאימים לילדים.

אמנים/ות: בת חן אברמוביץ', מירוסלב בלקה, גיא גולדשטיין, חמודי ג'נאם, מארק דיון, אורי הולבן, אתי יעקובי, אורית ישי, ארז ישראל, פול מקארתי, מיכל נאמן, רועי רוזן, נטעלי שלוסר

בתאריך
30/10 בוחרים

ניב ויזל

ראש המועצה, מטה יהודה

הצטרפו אליי,

ניב ויזל - Niv Vitzel

17.10.2018

הגן הלאומי מעיין חרוד | יום רביעי, ח' בחשון תשע"ט,
בין השעות 9:00-16:00 | כניסה חופשית

יריד איכרים "העיקר האיכר"

יריד איכרים ססגוני ומיוחד
בשיתוף עם מועצה אזורית גלבוע

ביריד יוצגו דוכנים של יצרני:

- שמן • זיתים • דבש • יינות • גבינות • תבלינים
- לחמים • ירקות ופירות • משקאות טבעיים • ועוד...

להבטחת מקומך בין המציגים:

יורם טביבי מנהל פרויקטים

מייל: yoram.tabibi@tmags.co.il | נייד: 052-2773132

עדנה זיו מנהלת התערוכה

מייל: edna.ziv@tmags.co.il

"וְהָרַבִּיתִי אֶת-פְּרֵי הָעֵץ, וְהַגְנוּכַת הַשָּׂדֶה: לְמוֹעֵד, אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב-בְּגוֹיִם" (יהוֹקָאֵל, לו', ל')

הוועידה השנתית להצלת החקלאות הישראלית

10:00 - 10:30 דברי פתיחה

אורי אוריאל, שר החקלאות ופיתוח הכפר
ח"כ איתן ברושי, מפלגת המחנה הציוני
דני עטר, יו"ר הקרן הקיימת לישראל
עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
מאיר צור, מזכ"ל תנועת המושבים ויו"ר התאחדות חקלאי ישראל

10:30 - 12:00 כנס מגדלים: עידוד כחול לבן מול מדיניות היבוא

אלי אהרון, ארגון מגדלי הירקות
רני ברנס, יו"ר ענף הפירות
צבי אלון, מנכ"ל מועצת הצמחים
אורי צוק-בר, סמנכ"ל החטיבה למחקר כלכלה ואסטרטגיה, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
עו"ד דודו קוכמן, מזכ"ל האיחוד החקלאי
חזי דניאל, מגדל מיישוב אחיטוב
בהנחיית: **מאיר יפרת**, מזכיר ארגון מגדלי הירקות

10:30 - 12:30 כנס: משבר משק המים

זאביק אחיפז, מנהל אגף התפעול רשות המים
יועד לודר, מנהל אגודת המים חוף הכרמל
ד"ר אסף לוי, סגן מנהל הרשות לתכנון, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
ירון סולומון, מנהל המחלקה להתיישבות, האיחוד החקלאי
בהנחיית: **ארז וייסמן**, מנכ"ל ארגון עובדי המים

14:00 - 15:00 הענקת אותות הוקרה לחקלאים מצטיינים

עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
איציק חולבסקי, ראש מועצה אזורית מגידו
אייל בצר, ראש מועצה אזורית עמק יזרעאל

מס' המקומות מוגבל | לרישום לוועידה ניתן לפנות לעדנה זיו: בדוא"ל edna.ziv@tmags.co.il

עסקים

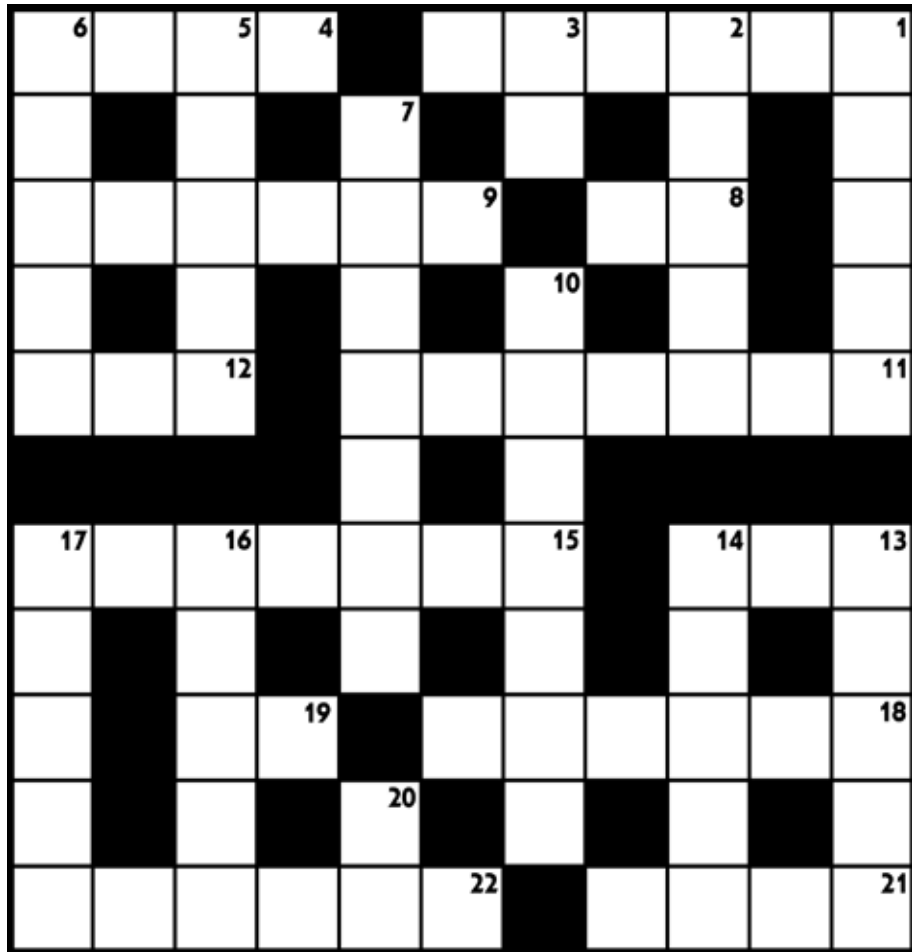

AICL Fertilizers

חקלאות
ישראלית
חכמה

תשבץ היגיון מס' 281

מאוזן:

1. במקום ההוא שרים הקונסרבטיבים (6); 4. אוזן הנימול נכשל בחריץ (4); 8. (עם 20 מאונך) המדינה עזרה להבריח (4); 9. שובם של ברלד ולונדון הוא דבר זניח (6); 11. החדש מקים יציע (7); 12. צפה בשדיים (3); 13. פתח הקנה באוסלו עוגן (3); 15. הצלוב וארגון הנשים ינופפו בהצלחתם (7); 18. צרפתי ובסינגר לא חוטאים אף פעם (6); 19. (עם 3 מאונך) נעשה סיבובים עד שיהיה מבריק פה (4); 21. הירח עבור הילד שלה (4); 22. להביע מילולית את הפרידה מהיוונית (6)

מאונך:

1. מתנת השיכור היא מערכת סימני דרך (5); 2. כתבתי שכספי עני (5); 3. ראו 19 מאוזן; 5. צחצחו את סל האשפה כדי שנקבל יחס פחות טוב (5); 6. קוף גמל בניתור (5); 7. הוא ימית מעניקות תמיכה וחום (7); 10. עיר מוקירי איבר הראייה (7); 13. ברוס שמח בשובו להושיע (5); 14. איילון עושה את הלילה בתפוח אדמה (5) ("ע"פ יגאל פרנקל); 16. מה יעשה באינסטגרם אחד האבות? ("מ" 5); 17. בן המן בויזת אמן (5); 20. ראו 8 מאוזן

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 280:

- מאוזן:** 1. אכסניה; 4. נבלה; 8. לשים; 9. בר נוער; 11. טריפונס; 12. גרם; 13. למעני; 15. שגיא כהן; 18. מתירים; 21. חננה; 22. ללא הרף.
- מאונך:** 1. אלמנט; 2. סבלני; 5. בבונג; 6. התרשם; 7. קרוספיט; 10. דובשנית; 13. לשמוח; 14. עמילן; 16. כפירה; 17. נחשוף; 20. קל.

ניכוי קצבה מסכום הפנסיה

חבר ותיק בכפר הנשיא הגיש תביעה נגד הקיבוץ, בטענה כי הקיבוץ ניכה מסכום הקצבה החודשית שלו את הפיצוי אותו קיבל מגרמניה בהיותו ניצול שואה, ומדובר בניכוי שלא כדין. אחרי שלושה גלגולים משפטיים קבע בית המשפט המחוזי כי הקיבוץ נהג כשורה

מה טיבה של הקצבה אותה מקבל חבר קיבוץ בן 92 ממשלת גרמניה והאם זו קצבה בעלת אופי פנסיוני שהקיבוץ זכאי לנכותה מהסכום שהוא משלם לחבר בחלף

פנסיה? – זו השאלה שעמדה להכרעה בפני בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרת ערעור שהגיש הקיבוץ על פסק דינו של בית משפט השלום. בשעה שהדברים חשובים ורלוונטיים לקיבוצים רבים בחרתי לסקור את עיקרי פסק הדין בפניכם. הקיבוץ באותו עניין שינה את פניו החל משנת 2004 עת התקבלה החלטה לאמץ את מודל "קיבוץ מתחדש". במסגרת זו אימצה האסיפה הכללית "מודל התחדשות" במסגרתו התחייב הקיבוץ לשלם לחבר פנסיונר "חלף פנסיה". הלכה למעשה התחייב הקיבוץ להעמיד את הכנסות חבר פנסיונר על סך מסוים, ככל שהכנסות החבר ממקורות אחרים לא יגיעו לרף זה. בתקופה הרלוונטית, עמד הרף על סף 3,100 ₪ (לחבר פנסיונר שאינו עובד). במלים פשוטות וכדוגמא: חבר קיבוץ פנסיונר אשר מקבל קצבת זקנה מהמל"ל בסך 1,600 ₪ ומקבל תשלום משכורת בגין עבודה מהקיבוץ בסך 1,000 ₪ לחודש, זכאי להשלמה של 500 ₪, זו רשת הביטחון שהקיבוץ התחייב בפני חבריו וזהו התשלום המכונה, חלף פנסיה.

ההחלטה לפי מודל ההתחדשות השתלבה בחקיקה הרלוונטית, במסגרתה נקבע בסעיף 3 לתקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדדית בקיבוץ מתחדש), תשס"ו – 2005, כי "הקיבוץ יבטיח את הספקת צורכי חבריו שבגיל פרישה באופן שערבם הבולל לא יפחת מגובה סכום הגמלה הפנסיונית". ובהמשך קובע הסעיף כי "הקיבוץ רשאי לנכות מהסכומים הקבועים בתקנות משנה...בל סכום שנצבר על שם החבר או שהוא זכאי לו או שהוא מקבל בגמלה או בתשלום אחר בעל אופי פנסיוני".

בתביעתו טען החבר כי הקיבוץ ניכה מסכום הגמלה את הפיצוי אותו קיבל מגרמניה החל משנת 1965 בהיותו ניצול שואה, וכי ניכוי זה איננו כדין. הקיבוץ טען מנגד, כי הסכום אשר נוכה הינו פנסיה אשר מקבל החבר מהמוסד לביטוח לאומי בגרמניה אשר הקיבוץ רכש עבור החבר בתחילת שנות השמונים, כפי שרכש לחברים אחרים בקיבוץ. כלומר, זו רנטה בעלת אופי פנסיוני ולכן מותרת בניכוי ולא כספים המגיעים לתובע מכוח היותו ניצול שואה.

בגלגול הראשון של התיק דן בית המשפט השלום בתביעה ופסק כי הקיבוץ הוכיח כי הרנטה כולה מותרת בניכוי, הן על פי תק' 3(ד) והן על פי ההחלטה הרלוונטית במודל ההתחדשות. על פסק דין זה הגיש החבר ערעור במסגרתו החזיר בית המשפט המחוזי את התיק לדיון נוסף בבית המשפט השלום על מנת לברר את השאלה, שלא בוררה עד תום לדעתו, האם בתשלום מגרמניה

קיים גם רכיב שמקורו בפיצוי המשולם למשיב בשל היותו ניצול שואה.

בתום הדיון השני בבית המשפט השלום, הגיע בית המשפט למסקנה כי גם בהליך המשלים לא הוכחו ראיות של ממש שיש בהן כדי להוכיח שהתובע קיבל פיצוי בניצול שואה בתקופה שלפני רכישת הביטוח. יחד עם זאת, בהליך זה קבע בית המשפט, כי כאשר הקיבוץ מבקש לנכות מסכום חלף הפנסיה סך כלשהו, עליו הנטל להוכיח קיומו ולכמת סכום כזה. בית המשפט קובע כי עצם רכישת ביטוח מהמל"ל הגרמני עבור התובע הוא אמנם בגדר נתון, אולם שיעורו של התשלום הביטוחי השוטף אינו בגדר נתון. ומכיוון שהקיבוץ לא הביא ראיות לעניין גובה הסכום שניתן לניכוי דין תביעת התובע להתקבל. לפיכך, התהפכה התוצאה אשר נקבעה בפסק הדין הראשון, ניתן לחבר הסעד המבוקש ופסק דין עמד לערעור שוב, הפעם מטעם הקיבוץ. במסגרת הערעור קובע בית המשפט המחוזי, כי אם אכן התשלום מורכב מפיצוי ולא רק מרנטה, ביד החבר הראיות והמסמכים לתשלום זה. לטענת החבר, משך עשרות שנים משתלם לחשבונו תשלום ממשלת גרמניה. לפיכך, ההיגיון מחייב כי בידו המסמכים להוכיח טענה זו. בית המשפט קובע כי כאשר על פי ההיגיון וניסיון החיים, לחבר הגישה והיכולת בקלות יחסית להציג מסמכי הפיצוי, אין מקום להטיל על הקיבוץ הוכחת יסוד שלילי. כלומר, הטלת נטל הבאת הראיות על הקיבוץ להוכיח כי המשיב איננו מקבל פיצוי.

עוד מדגיש בית המשפט כי בהתאם לפסיקה הטוען טענה מהותית לגרסתו במשפט, הוא הנושא בנטל השכנוע להוכחת אותה טענה. במקרה שלפנינו, החבר טען טענה מהותית כנגד הקיבוץ ועליו הנטל להוכיחה – בנסיבות העניין לא עמד החבר בנטל זה.

לפיכך, בית המשפט שלערעור הופך פעם נוספת את הקערה על פיה וקובע כי לאחר הקביעה העובדתית בדבר המקור של הרנטה (תשלום כתוצאה מהסדר ביטוחי אשר רכש הקבוץ במוסד לביטוח לאומי בגרמניה) ולאחר שהחבר לא הצליח לשכנע כי חלק מהרנטה מקורו בפיצוי, קמה זכותו של הקיבוץ לנכות את הרנטה אשר מקבל החבר מחלף הפנסיה בו נושא הקיבוץ. כלומר, נקבע כי יש להחזיר על כנו של פסק הדין הראשון בבית משפט השלום. בהודמנות זו אנו מאחלים לכל קוראינו ובני משפחתם חג שמח.

* ע"א (מחוזי נצ') 48774-18-03 קיבוץ כפר הנשיא, אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' שמואל בן צבי (פורסם בנבו, 27.08.2018)

* המידע המופיע הוא כללי בלבד ואין בו בכדי להוות חוות דעת מוסמכת או ייעוץ מוסמך.

* איילת רייך – משרד עורכי דין, נוטריים וגישור מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי-חקלאי-מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. עו"ד איילת רייך-מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.

הלווה הירוק

הלווה המופץ בכל הקיבוצים

073 - 2369058

הרפת והחלב קו לחישוב הזמן הירוק יבול שיא

מעוניין לפרסם בלווה הירוק?

לפרטים: kav_daf@tmags.co.il
0732369058

טיוולים לחו"ל

טורק רגלי בנפאל - אורסט ביס קמפ (EBC)

17 ימים, יציאה: 3/10/18

טיוול לרג'סטאן (הודו)

בעת פסטיבל הגמלים.

15 ימים, יציאה: 9/11/18

לפרטים: איתי שביט - 050-5755200

או "עולם אחר" - 1-700-708-999

www.another-world.co.il

נאפל טיוול מקיף + טורק - פון היל.

יציאה - 02.10.2018

טורק אורסט ביס - קמפ.

יציאה - 18/10/2018

www.elnepal.co.il

גור - 052-4359990

לקוסטה ריקה

טיוול מאוד חווייתי ומומלץ לכל אוהבי

הטבע בביקור בשמורות הטבע

המפורסמות של

קוסטה ריקה בתאריך 04/02/2019

לפרטים 050-7541456

קונים

אנו קונים תקליטים, דיסקים וספרים מכל הזמנים

"חור בשחור", רחוב שלמה

המלך 5 תל אביב

03-5285388

waxis.us@gmail.com

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואונים במחירים מפתיעים ומיוחדים. 052-2796686

*צימרים ריחה בבלבוע 052-2358554

רוצה לפרסם?

שטח זה יכול להיות שלך!

לפרטים

073-2369058

דרושים

לקיבוץ קרית ענבים

דרוש/ה

מנהל/ת לחינוך הבלתי פורמלי

למשרה חלקית

- השכלה בתחום החינוך הבלתי פורמלי או רלבנטית אחרת
- נסיון בניהול מערכת חינוך - חובה
- נסיון בניהול מערכת חינוך בלתי פורמלי בקיבוץ - יתרון

קו"ח למייל: ravitbaitner@gmail.com

לקיבוץ משמר הנגב דרוש/ה

יו"ר קיבוץ

עדיפות לבעלי/ות ניסיון

קו"ח לאיל תדהר: eyaltidhar1@gmail.com

לקיבוץ אדמית דרוש/ה

מנהל/ת כלכלי

משימות עיקריות

- ניהול, בקרה וקידום כל הפעילות העסקית של קיבוץ אדמית ותאגידיו.
- ייזום ופיתוח עסקי.
- השכלה רלוונטית וניסיון בניהול קיבוץ.
- הקף המשרה: 50%

לאימייל: kadamitbusiness@gmail.com

היכרויות

משרד הכרויות רעות לאיסתיים/ת

במשרדי ניתן להכיר בבי זוג

ששואפים להיות מאושרים. חוקים/ת

גרושים /ת אלמנים/ת

אתם אלה שהשליטה המלאה על

חייכם להגשים שינוי משמעותי בחייכם,

זמן לחייכם אושר, אל תשארו לבד.

רכז את החשיבה שלכם בחשיבה

חיובית ליצור שינוי משמעותי בחייכם.

להיות מאושרים, להכיר ב/ת זוג לחיים

לקצר את התהליך בעזרת פנורמי שינוי

משמעותי בחייכם ונגיע למטרה.

מומחית להכרויות: הורים מודאגים

שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות

כלבכם. המאגר מהצפון עד לדרום

כולם נבדקים על ידי תעודת זהות

לפרטים: מנהלת המשרד רעות

הכרויות 052-4403890

כתובתי באינטרנט

www.rdatihg.co.il

מבנים ניידיים

זכאי לצימר בע"מ

בתי עץ לכל מטרה - צימרים, דיוק,

משרדים ועוד.

גגות רעפים - בניה / חיזור, פרגולות,

דקים, תוספות בניה מעץ, ריהוט גן וכו'.

נסיון של 18 שנה בהתיישבות העובדת,

איכות ואמינות ללא פשרות.

מושב כפר ברוך 052-4658888,

www.zakai-le.com

מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים • מפרגנים לעסקים

מכשיר השמיעה המתקדם, הזעיר והטוב בעולם הגיע לישראל

מכשיר השמיעה המתקדם והטוב בעולם, תוצר HANSATON גרמניה הושק השבוע על ידי חברת גל מכשירי שמיעה במרכז ירושלים. מכשיר השמיעה החדשני והזעיר, בעל טכנולוגיה מהפכנית SHD 360° ויכולת זיהוי דיבור אקטיבית, זכה בכל פרסי העיצוב והטכנולוגיה לשנת 2018 ונבחר כמוצר השנה בתחום מכשירי שמיעה.

ייחודו של מכשיר השמיעה החדשני של חברת הנסטון הוא בגודלו הקטן וכמעט בלתי נראה, כמו גם במגוון היכולות יוצאות הדופן ובהם: יכולת זיהוי דיבור אקטיבית אוטומטית, טכנולוגיה 360° (שמיעה היקפית), זיהוי סביבה אוטונומית, הפחתה אוטומטית של רעשי הסביבה, חיבור ישיר לטלוויזיה ולטלפון חכם, שליטה במכשיר השמיעה באמצעות אפליקציה בטלפון, 20 ערוצי שמיעה, יכולת טכנולוגית לטיפול בטיניטוס, עמיד לרטיבות.

מייד עם הופעתו של מכשיר השמיעה החדשני הוא זכה במגוון פרסים ובהם פרס הטכנולוגיה 2018 בתחום מכשירי השמיעה, פרס העיצוב למוצר רפואי 2018 ופרסים נוספים. חברת הנסטון (HAN-SATON) הינה תאגיד השמיעה הגדול בעולם ומקום מושבה בהמבורג גרמניה. החברה נוסדה ב-1946 ופועלת ב-92 מדינות בהן היא מייצרת 10 מיליון מכשירי שמיעה מדי שנה.

חברת גל מכשירי שמיעה הוקמה ב-1981 ומתמחה בייצור, שיווק ושירות של מכשירי שמיעה מהמתקדמים בעולם. החברה הינה היבואן הבלעדי של טכנולוגיות השמיעה והציוד הרפואי המתקדמים ביותר בעולם ובהם מוצרים של 6 היצרנים הגדולים באירופה. לקוחות החברה נהנים מפריסה ארצית, ממעבדת השירות למכשירי שמיעה המתקדמת ביותר בישראל ואפשרות ליהנות משירותי החברה הן במרפאות החברה והן בבית הלקוח. השירות כולל בדיקות שמיעה, יעוץ למכשיר שמיעה, שירות למכשירי שמיעה, טיפול בטיניטוס, סוללות, אטמים נגד מים או רעש. מכון גל עוסק גם בפיתוח של מכשירי שמיעה קטנים במיוחד ופיתוחים מקוריים וייחודיים המותאמים למידת האוזן ולצרכים המיוחדים של לקויי השמיעה. במקביל, יוזמת הרשת ומשתתפת בפעולות חברתיות, תמיכה בארגונים ובעמותות, שמטרתם לקדם אנשים לקויי שמיעה תוך הכרת צרכיהם המיוחדים.

הסניף הראשי של חברת גל מכשירי שמיעה ממוקם בירושלים, ברחוב אגריפס 40, בניין מכבי במרכז העיר ומקבל קהל בימים א-ה משעה 9:00-18:00. (טלפון: 02-6254904). סניפים נוספים בתל אביב וברחבי הארץ

בין השירותים בסניפים: בדיקות שמיעה, יעוץ למכשיר שמיעה, שירות למכשירי שמיעה, טיפול בטיניטוס, סוללות, אטמים נגד מים או רעש. גל מכשירי שמיעה היא גם הספק הראשי של קופת חולים כללית במחוז ירושלים לבדיקות שמיעה וזמינות לקביעת תור לבדיקת שמיעה היא עד שבוע בלבד. בנוסף מבצעים בסניף הירושלמי בדיקות שמיעה פרטיות בתשלום לכל שאר חברי קופות החולים (מכבי, מאוחדת, לאומית) בזמינות קביעת תור גבוהה מאוד. בסניף ירושלים נמצאת גם מעבדה משוכללת של החברה שמספקת שרות לכלל לקוחות החברה

מאווררים את התעשייה

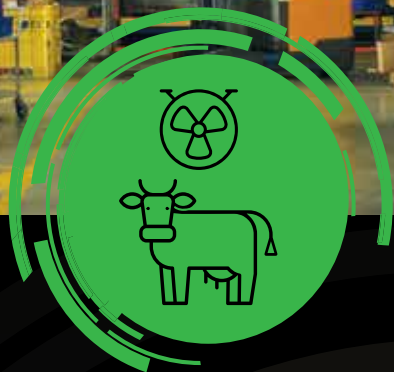
מאווררי בולטק (HVLS High Volume Low Speed)
הפתרון המושלם לאוורור מפעלים, בתי אריזה,
מחסנים וסככות חקלאיות.

המאווררים מתאפיינים בצריכת חשמל נמוכה ביותר
(בין 0.30 ל-2.2 קילוואט) ובספיקות אויר גבוהות במיוחד.

המאווררים עומדים בכל התקנים במחמירים באירופה
ומצטיינים באיכותם וכן בתקן בטיחות מיוחד למקרה של
פגיעה באחד הלהבים (פטנט רשום של החברה).

אזורי תפעול
ומחסנים

חקלאות

בתי אריזה
ומפעלים

טל': 04-6231057 • פקס: 04-6231046 • מייל: etgar-tech@bulltech.co.il

מכירות: 052-3020988 • 054-4921009 • 052-3040155 • שירות: 054-3298918

www.etgar-tech.co.il • www.bulltech.co.il

BullTech air

איכות, שירות, אחריות.